

နတ်ဝိသုဒ္ဓိရုတုများ

ခက်ဆစ်အဓိပ္ပါယ်အစုံ



မူပိုင်ရှင် ခေါ်မိန့်ကြည်
 ဆုတူ: ပန်စာပေ
 မိုင်ချယ်ဈေး: ရန်ကုန်မြို့

ကိုရိုန်-စာပုံနှိပ်တိုက်
အမှတ် (၁၀၇) ၉၄-လမ်း၊ တွင် ခိုက်နှိပ်သည်။

လက်ဝဲသုန္ဒရ - ရတုများ

ခက်ဆစ် အဓိပ္ပာယ် ပါသည်

LETWE THON DA RA YADU

ရွှေမြိုင်ပဏ္ဍိတဖြေဆိုသည်



မူပိုင်ရှင်-ဧကန်ကြည်

ဆုထူးပန် စာပေ

ဗိုလ်ချုပ်ဈေး၊ ရန်ကုန်မြို့။

PRICE KS. 1-50

အစိုး ၆-၅၀

လက်ဝဲသုန္ဒရ အတ္ထုပ္ပတ္တိ

လက်ဝဲသုန္ဒရသည်။ ရွှေဘိုမြို့ မြောက်လက် မန်ကျည်း
တုံရွာ၊ ဖွားရာဇာတိ၊ ငယ်မည် မောင်မြတ်စံ တွင်သော သူ
တည်း။ ရတနာပူရ-အဝမြို့၊ လောကသရဏ ဘုရား ဒါယ
ကာ ဟံသာဝတီပါ မင်းလက်ထက် လွှတ်ရုံး စာရေးစာချီ
လုပ်၍ ရေးမှတ် ထမ်းရွက်နေသည်။

ရတနာသိင်္ဃ မြို့တည်။ အလောင်း မင်း တရားကြီး
လက်ထက်၌ အမိန့်တော်ရေး၊ အမှာတော်ရေး အဖြစ်နှင့်
အမှုတော် ထမ်း ရွက် ရာ လက်ဝဲသုန္ဒရ ဟူသော ဘွဲ့မည်ကို
ရသည်။

သက္ကရာဇ် (၁၁၂၂-ခုနှစ်) နန်း တက် တော် မူသော
အလောင်း မင်း တရား ကြီး သားတော် ဇေယျာပူရ မြို့
တည် မင်းတရားလက်ထက်၌ လက်ဝဲသုန္ဒရ ဘွဲ့နှင့်ပင် အမိန့်
တော်ရေး အမှာတော်ရေး ရာထူးရင်းအတိုင်း အမှုတော်ကို
ထမ်းရွက်ရသည်။

သက္ကရာဇ် (၁၁၂၅-ခုနှစ်) နန်း တက် တော် မူသော
တတိယ-အဝမြို့တည်၊ ဆင်ဖြူရှင်မင်းတရား၏ လက်ထက် ညီ
တော် အမြင့်မင်းသား အိမ်တော်၌ အကြီးတော် အဖြစ်နှင့်
ခစားရာ လူပျိုတော် ထင်ကျော်၏ အမှုနှင့် ပတ်သက်၍
ရာဇဝတ်သင့်သဖြင့် မဲဇာသစ်တောသို့ အပို့ခံရသည်။ မဲဇာ
သို့ရောက်၍ များမကြာပင် မဲဇာ အရပ်မှ ရတနာသိင်္ဃ ရွှေဘို
မြို့တော် တမ်းတသော (မဲဇာတောင်ခြေ) ချီပိုဒ်စုံ ရတု
ပုဂံ၊ သားမယားတို့ကို လွှမ်းဆွတ်ကြောင်း ရွှေရန်းစန္ဒာ

ချီပိုဒ်စုံရတု ၃-ပိုဒ်တို့ကို ဆက်သွင်းရာ၊ ဘုရင် မင်းမြတ်
သနားတော်မူ၍ နေပြည်တော်သို့ ပြန်ခေါ်တော်မူသည်။

လက်ဝဲသုန္ဒရစပ်ဆိုခဲ့သော စာများကား။

- ၁။ အာဒါသမုခပျိုသစ်
- ၂။ သေနင်္ဂဗျူဟာပျို
- ၃။ သောဏပျို
- ၄။ သာဓိနပျို
- ၅။ စကြာမင်းပျို
- ၆။ နန္ဒီသေနာပျို
- ၇။ ဗျူဟာစက္ကပျို
- ၈။ ဝိနိစ္ဆယပကာသနီ ဓမ္မသတ်လင်္ကာ
- ၉။ အင်းဝရွှေပြည်ကြီးလာ မော်ကွန်း
- ၁၀။ ရွှေပြည်ဝင်မော်ကွန်း
- ၁၁။ မဟာဝိဇယရံသီ စည်းခုံတော်မော်ကွန်း
- ၁၂။ မင်းကွန်းစေတီတော်တည်မော်ကွန်း
- ၁၃။ အမရပူရ၊ ပဌမမြို့တည် မင်းတရားကြီး မုဒွါ
ဘိသိတ်မော်ကွန်း
- ၁၄။ ဧညာစတီနိုင်မော်ကွန်း
- ၁၅။ ဧညာစတီသို့ သာသနာပြုစေသည့် မော်ကွန်း
- ၁၆။ မြေဗျာဠာဌာနိပနိသတ်ပုံ

....ဝီး....

လက်ဝဲသုန္ဒရ အတ္ထုပ္ပတ္တိအကျဉ်းပြီး၏။

မာတိကာ။

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ။
၁။	ကျေးစေရတု-မောင်ဘွဲ့	၈။
၂။	ကျေးစေရတု-မောင်ဘွဲ့	၁၀။
၃။	ကျေးစေရတု-မောင်ဘွဲ့	၁၂။
၄။	ကျေးစေရတု-မောင်ဘွဲ့	၁၄။
၅။	သာလိကာစေရတု-မောင်ဘွဲ့	၁၆။
၆။	မြေတူးရွှေချမ်းသာ ဘုရားတိုင်ရတု မောင်ဘွဲ့ရတု	၁၈။
၇။	သာလိကာစေရတု-မောင် ဘွဲ့	၂၀။
၈။	ကုန်းဘောင်မြို့ရှိ ဝန်ကတော်ထံပေး ကျေးစေရတု	၂၃။
၉။	ဝန်ကတော်ပြန်၍ပေးသော မေခင်ဘွဲ့ မိုးတောရတု	၂၅။
၁၀။	လက်ဝဲသုန္ဒရအမတ်အား မဲဇာတောသို့ ပို့စဉ် ရောက်ခါနီး မဲဇာတောကိုမြင်ရာတွင် ဘွဲ့ဆိုသော ကေပိဒ်ရတု	၂၇။
၁၁။	မဲဇာသစ်တောမှ ရတနာသိင်္ဃံရွှေမြို့တော်ကို တမ်းတရတု	၂၈။
၁၂။	မဲဇာတောမှ ရတနာသိင်္ဃံမြို့ရွှေတော်ရှိ ဝန်ကတော်နှင့် သားသမီးတို့အား တမ်းတရတု-	၃၄။
၁၃။	မိုးဘွဲ့ရတု	၃၈။
၁၄။	မယ်ဘွဲ့ရတု	၄၀။

မာတိကာ

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ။
၁၅။	သာလိကာစေရတုမောင်ဘွဲ့	၄၁။
၁၆။	ကျေးစေရတုမောင်ဘွဲ့	၄၃။
၁၇။	ကျေးစေရတုမောင်ဘွဲ့	၄၅။
၁၈။	ကျေးစေရတုမောင်ဘွဲ့	၄၇။
၁၉။	ကျေးစေရတုမယ်ဘွဲ့	၄၉။
၂၀။	ဘုန်းတော်ဘွဲ့ရတု	၅၁။
၂၁။	သာလိကာစေရတုမောင်ဘွဲ့	၅၄။
၂၂။	ကျေးစေရတုမောင်ဘွဲ့	၅၅။
၂၃။	ဘုန်းတော်ဘွဲ့ရတု	၅၈။
၂၄။	ကျေးစေရတုမောင်ဘွဲ့	၆၀။
၂၅။	စည်သူရှင်ဘုရားတိုင်မောင်ဘွဲ့ရတု	၆၂။
၂၆။	ကျေးစေရတုမောင်ဘွဲ့	၆၅။
၂၇။	သားများကိုတမ်းတရတု	၆၇။
၂၈။	စကားကိုးဆူဘုရားတိုင်ရတု	၆၉။
၂၉။	အလောင်းဘုရား၏ ဘုန်းတော်ဘွဲ့ရတု	၇၁။
၃၀။	အလောင်းဘုရား၏ ဘုန်းတော်ဘွဲ့ရတု	၇၂။
၃၁။	အလောင်းမင်းတရားကြီး၏ သင်္ကြန်တော်ခေT ရတု။	၇၄။
၃၂။	နာခံတော်ပြောကြီးမှူး လျှောက်သော အလောင်းမင်းတရားကြီး၏ ဘုန်းတော်ဘွဲ့ရတု	၇၆။

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

ကျေးစေရတုမောင်ဘွဲ့

၁။ မြတ်ပန်းဝေဆာ။ ရတနာသို့၊ မယ်သာမြတ်
လေး၊ သွန်သင်မွေး၍၊ နှုတ်ရေတက်ပွန် လိမ်မာလွန်သည်။
ဟေဝန်မြေဝေး၊ ဇာတိကျေး၊ သက်ပေးဆုယူ၊ ချစ်ချင်း
တူသည်။ သူလည်းစစ်ဝယ်၊ မယ်လည်းသည်မှာ၊ သို့စင်ကွာ
ယူ၊ ခေ့စာမဆက်၊ နေ့ရက်စလွန် စေကျွန်မရောက်၊ တ
ခေါက်မလာ၊ အောက်မေ့ရှာလိမ့်၊ ဗျာပါပျောက်ဖြေ။
လျှောက်ပါချေလော့၊ မှိုင်းဝေတိမ်ပြာ၊ ခုသည်ဝါမူ၊ စကြာ
ခြည်ရောင်၊ ထွန်းပပြောင်လျက်၊ ဝါခေါင်ဖြစ်လို၊ ခေါ်
သည်ကိုပင်၊ ဝါဆိုနေဟောင်း၊ ဂြိုဟ်မပြောင်းသည်၊ ရွှေ
မောင်းကိုးချက် နာရီသောင်။

၂။ ပတ်သန်းခွေကာ။ ရှေးသောခါကဗိုလ်ပါဝန်း
ကျင်၊ မြို့စီရင်သော်၊ ကောင်းကင်တိမ်မှီး၊ ပျံမည်စိုး၍၊ သံ
ကြိုးရစ်ချည်၊ ဆိုင်းဘူးသည်ဟု၊ မြို့စည်းသံတွဲ၊ ရမ်းဗြဲပြည်
ထောင်၊ မာန်အောင်တဆိုင်၊ ရခိုင်တသင်း၊ လေးပါးမင်း
တို့၊ ဝန်းကျင်ကူညီ၊ ထီးကိုယ်စီနှင့်၊ မထီလေးစား၊ စစ်ပြိုင်
မှား၍၊ တိုင်းကားပြည်နေ။ သိသိကျေရှင့်၊ ထွန်းဝေစက်
ခြည်၊ သို့ဖြစ်သည်ကို၊ ဂျမ်းပြည်အနီး၊ တမြို့တည်းကတင့်
ရည်းထွက်ပေါ်၊ စစ်ပြိုင်သော်လည်း၊ ဘုန်းတော်လွှင့်ခြေ။

ချက် ချင်း ပြေ လိမ့်၊ မင်းနေပြည်သူ၊ တောင်းဆုယူသည်။
ရွှေကူထွတ်တင်။ မြတ်ချစ်ရှင်မူ၊ ဥမင်ရွှေကျောင်း၊ လျှံဝါ
မောင်းသည်။ မေ့ပေါင်းပြုံးပြက် ဝါနီသေဝင်။

၃။ နတ်နန်းဝေစွာ။ ထိန်ထိန်ဖြာသို့။ အာဏာတန်ခိုး
ဘုန်းတော်မိုးသည်။ နန်းရိုးပွင့်လျှာ၊ နောက်တော်ပါ
သား၊ စကြာဦးတင်၊ ပန်ရွက်ဆင်၍၊ ဂုဏ်အင်မြောက်ချီး၊
ရှုမညီးအောင်၊ မှူးကြီးမတ်ရာ၊ ဆောင်တန်းဆာနှင့်၊ ချမ်း
သာရိပ်ငြိမ်၊ မစိုးရိမ်သည်။ စည်းစိမ်တင့်တယ်၊ သူ့မေ့မယ်
နှင့်၊ သက်လွယ်ထားတင်၊ သူ့ဘခင်သို့၊ သို့စင်ဆွမ်း၊ ကြင်
သနားလျက်။ နှစ်ပါးညီနောင်၊ သားတန်ဆောင်တွင်၊ ရွှေ
တောင်ကျော်သူ၊ မူယူဆန်းကြယ်၊ သားအငယ်ဟု၊ ရှုဘွယ်
ရောင်ဆင်း၊ ဂုဏ်သတင်းဖြင့်၊ သက်နှင်းထပ်တူ၊ မယ်ဆိုင်
သူကို၊ ဆုယူသည်ပို့၊ ရွှေပြည်မြို့က၊ မယ်တို့အိမ်နေ၊ သို့ဖြစ်
ပေဟု၊ လျှောက်လေချီသာ၊ စစ်ချီခါက၊ ဩဘာဆင့်
လောင်း၊ ဂိန်မှန်နှောင်းသည်၊ နွေပြောင်း မိုးသက် ရာသီ
သေဝင်။

ခက်ဆစ်အဓိပ္ပာယ်များ။

တတ်ပွန် = လိမ္မာသည်။

ဟေဝန် = (ပေါရာဏ) တော၊ (ဆီးနှင်း ထူထပ်သော
တောနက်။) - ဟိမဝန္တာတောကိုခေါ်သည်။

မထိလေးစား = မလေးမစား ကြောက်ရွံ့ ရိုသေခြင်းမရှိ

သိသိကျေ = ညက်ညက်ကျေ။

ချမ်းမြည် = ယိုးဒယားပြည် (ယိုးဒယားချမ်း၊ လူမျိုးရှမ်း
ချမ်းကိုမထိုးနိုင် ကဝိကက္ခဏာသတ်ပုံ။)

မွေပေါင်း = ဓာတ်တော်မွေတော်အပေါင်း။

အာဏာ = (ပါဠိ) အဆုံးအမ အာဏာစက်အမိန့်။

ဘုန်းတော်မိုး = ဘုန်းတော် လွှမ်းအုပ်ဖုံးသည်။

နန်းရိုးပွင့်လျာ = အိမ်ရှေ့မင်း။

ဂိဗ္ဗာန် = (ပါဠိပျက်) နွေဥတု။

၂။ ကျေးစေရတု-မောင်ဘွဲ့။

၁။ မျက်လျှံကိုးမြွှာ။ ပေါ်ပေါက်လာသို့။ သော်
တဘဝန်းရွှေ၊ ထွက်သည့်နေ့ဝယ်၊ အရွှေမျက်နှာ၊ နေထွက်ရာမှ
ရောက်လွှာနတ်ပေး၊ မယ်သာ မွေးသည့်၊ မြတ်သွေး ညို
ရောင်၊ ကျေးတန်ဆောင်၊ သီခေါင်ဝေးစွာ၊ စစ်မြေမှာလျှင်၊
သေနာပတိပြည်ကြီးစွယ်ဘွား။ ရင်ခွင်ဘွားသည်၊ သ
နားဘွယ်ပင်၊ မယ့်ကျေးမျှင်ကို၊ သံလွင်နိမိတ်၊ ရွှင်လန်းထိပ်
ဖြင့်၊ လွှမ်းစိတ်ဖျော်ဖြေ၊ လျှောက်ပါချေလော့၊ စာခွေ
ယှက်သန်း၊ သလိုက်မြန်းသည်၊ နတ်ပန်း ကြိုင်လွင့်ဝေ
ဆာသောဝ်။

၂။ ထက်ယံရိုးချာ၊ ဝတိန်သာဌ်၊ သူဇာ ဆီးကြို
စစ်ပြိုင်လိုလည်း၊ မြင့်မိုရ်ဝေမို့၊ သာသည့်မြို့က၊ မင်းတို့လက်

ချိန်၊ လွတ်သည့်စိန်ကို၊ အရှိန်ဘက်ပြိုင်၊ မခံနိုင်သို့ အနိုင်နိုင်ငံ၊
ရိုကျိုးနွဲ့လိမ့်၊ မည်အုတ်ကျက်၊ ကြွေးကျော်လျက်လျှင်၊
နေ့ရက်ချိန်ခါ နတ်ဩဘာဖြင့်၊ စကြာနန်းလောင်း၊ ရံသိန်း
သောင်းနှင့်၊ ရေကြောင်းသာညီ၊ ရွှေစက်ချီသော်၊ အောင်
ပြီစကား၊ ယခုကြားဆင့်၊ ထင်ပွားဆုယူ၊ မယ်တို့မူလည်း၊
ဆက်လှူအောင်ပန်း ထွက်ကြွန်းသည်၊ မှန်နန်း လိုက်မြင့်
မွေချာသောဝ်။

၃။ ရွက်တံမိုးညှာ၊ ရှုဘွယ်သာတည့်၊ မာလာပုံးညက်၊
ရွှေဝင်းခက်ကို၊ ပန်ဘတ်ရှုမျှော်၊ ကြည့်ပါသော်လည်း၊ ပန်
ဘော်ရှိပဲ၊ လူနှင့်လွဲခဲ့၊ ပုလဲမျက်ချယ်၊ သက်ချင်း လှယ်မူ၊
ငယ်လည်းငယ်မူ၊ နုလည်းနုပြီ၊ ဗိုလ်လည်းဗိုလ် သစ်၊ သို့
သည်ဖြစ်ကြောင့်၊ စစ်သည်များနှယ်၊ နူးညှုတ် ဘွယ်တည့်၊
နှမ်းနှယ်သမ်းမို့၊ မယ်သို့မရွှင်၊ မယ့်သွင်တဟူ၊ စယ်သသူ
လျှင်၊ သည်းအူရှိုးစိန်၊ ရှိလေလိမ့်ဟု၊ အေးညီမ့်စရာ၊ စိတ်
တွေးရှာလျက်၊ ရံခါဖြေဆည်၊ ရပ်မတည်၍၊ လှည့်လည်စံ
ခန်း၊ ခွေကာမြန်းသည်၊ သုတ်ဖြန်းဆိုင်လွင့် လေသာသောဝ်၊

ခက်ဆစ်အဓိပ္ပါယ်များ။

သော်တာ = လ၊ သောမာဟူသော (ပါဠိ) မှုဖြစ်လာဟန်
တူသည်။ - - -

သေနာပတိ = (ပါဠိ) သေနာ-စစ်သည်ရဲမက်။ ပတိ-
အစိုးရသူအရှင်၊ သေနာပတိ-စစ်သူကြီးစစ်ဗိုလ်ကြီး။

ပြည်ကြီးစွယ်ဘွား = ပြည်စွယ် (မင်းအမတ်မင်းညီမင်း
သား မင်းဆွေတော် မျိုးတော်များ
ကို ပြည်စွယ် ခေါ်သည်။ မင်းမတ်
မင်းသားမင်းညီများနှင့် ဆွေဝါးမျိုး
စည် ပြည်စွယ်မည်၏ စိန္တကျော်သူ
ရေးနဝရလင်္ကာ။

ဝံတိန်သာ = တာဝတိန်သာ နည် ပြည် ကို ဆိုသည်။

သူဇာ = သုဇာတ(ပါဠိ)သိကြားမင်း၏မိမုရား။

အုတ်ကျက် = ထွေးလုံးစုရုံး၍ ရုတ်ရုတ်သဲသဲ ဆူညံသံ။

နု = နဝဟူသော (ပါဠိ) ဖြစ်လာသည်။ န ဝ အ သစ်။

သည်းအူရိုးစိမ်း = အသဲတွင်း၊ အူတွင်း၊ အရိုးတွင်းရောက်
အောင်စိမ့်ဝင်သည်။

၃။ ကျေးစေရတု-မောင်ဘွဲ့။

၁။ မွေးညွှက်ပွင့်သွယ်။ အလှယ်လှယ်ဘိ။ မြို့လယ်
ဝေးစွာ။ ဂန္ဓမာနှင့်၊ ကေလာသဗွေ လူးလာနေ၍၊ တိမ်
ချေလှည့်သွား။ ရှင်ပျော်ပါးသည်။ သနားဘွယ်ကျင်ကျေး
လှလင်။ သို့စင်ရက်မြင့်။ ကြာသဖြင့်လျှင်။ မယ်နှင့်အတူ။ ညှိုး
ဆာပူလျှတ်။ တ-လိမပြေ။ ပျောင်းညွတ်လှေလိမ့် သူ့ မြေဝေး
ရာပျံပါချေလော့။ သို့တာတစင်း သာယာခြင်းနှင့်။ ရစ်ဆင်း
ယာဉ်ဟုန်။ မြောက်သို့စုန်သည်။ စမုန်ရေညာ ခရီးကိုဝ်။

၂ ကျေးငှက်တင့်တယ်။ အင်ရှစ်သွယ်ဖြစ်။ လျှောက်
ဘွယ်လျှောက်ရန်။ အတန်တန်ကို။ မကျန်ရအောင်။ အား

ထုတ်ဆောင်လော့။ ရွှေတောင်မိုးမှာ။ မြောက်မျက်နှာက။
အာဏာထွန်းပ။ ကုဝေရ-ဟု။ သိကြားပြည်တောင်ကိုယ်ခွဲ
ဆောင်သည်။ မှူးခေါင်မတ်များ။ နတ်အလားသို့။ ဆင့်ပွား
ခြွေရံ။ သဲသဲညိုမျှ။ ဂုဏ်လျှံနီးဝေး။ သတင်းမွေးသည်။ သူ့
မွေးဘခင်။ ရွှေဝန်းကျင်နှင့်။ ကောင်းကင်ပြောကျယ်။ သူ့
မွေးမယ်လျှင်။ သက်လွယ်ပျံ့ပျူး။ ရွှေလိုဦးသည်။ ကျေးဇူး
သခင်။ မယ့်ငယ်ကြင်သို့။ ဖျော်ရွှင်နေရာ။ မြို့ရပ်သာမှု။ ကိုး
ဖြာသောဂုဏ်။ ထက်ဆန်စန့်သည်။ ဒဂုန်ကေသာ အနီးကိုဝ်။

၃။ ဝေးရက်မြင့်ကြွယ်။ ရေးသွယ်သွယ်နှင့်။ ပင်လယ်
နီးရာ။ စစ်မြေတာက။ ခွေစာမပေး။ ရွှေကျေးမစေ။ နေဖြစ်လေ
ဟု။ သက်ဝေကြင်ရာ။ မြော်လင့်ရှာလိမ့်။ နန်းလျာထွတ်
ခေါင်။ လတန်ဆောင်သို့။ ဘုန်းရောင်လွှမ်းမိုး။ ရန်အမျိုးကို။
ဖြတ်ချိုးသုတ်သင်။ ဗိုလ်ဝန်းကျင်နှင့်။ သဘင်ခံရာ။ ပွင့်လင်း
သာသား။ နတ်ရွာကဲ့တို့။ ရန်ကုန်မြို့မူ။ မိုင်းမို့ဝေဝေ။ သမုဒ်
ရေလျှင်။ ဆူမွေ့၍နိတက်။ ပင်လယ်ပြက်မှ။ နံနက်အကြေ။
ခေါ်ရချေလျက်။ ညနေအညာ။ ဖြစ်ပြန်လွှာ၏။ ပြန်ပါတည့်
ချေ။ အထွေထွေတိ။ ရစ်ခွေယှက်သန်း။ မိုးပန်းခကုန် ကြည့်
တိုင်းမှုန်သည်။ အရုဏ်နေဝါ-မဆီးကိုဝ်။

ခက်ဆစ်အဓိပ္ပာယ်။

ဂန္ဓ=ဂန္ဓမာဒန (ပါဠိ) အမွှေးထုံဖြင့်၊ ယစ်မူးစေခြင်း
(ဂန္ဓမာဒနတောင်ကို ဆိုလိုသည်။)

ကေလသ=(ပါဠိ) ကေလသတောင် (ကောလောဘာ
သော) ကော လော- က စား မြူးတူး ခြင်း။
ဘာသော၊ နေရာ။ ကစား မြူးတူးသော နေရာ။
ကုဝေရ-နတ်မင်း၏မြို့။

လုလင်=(ပေါရာဏ) အသက်အရွယ် ငယ်သူ ပျိုမျစ်သူ
လူပျို။

ကုဝေရ=(ပါဠိ) ကု-ဝေရ၊ ကု-စက်ဆုတ်ခြင်း။ ဝေရ-ကို
စက်ဆုတ်အပ်သော ကိုယ်ရှိသော နတ်။ ၎င်းနတ်
ကို။ နရ-ဓာဟနလည်း ခေါ်၏။ ဝေသာဓဏ်
နတ်မင်း၏သားကုဝေရနတ်။ ဘီလူးတို့ကို အစိုးရ
သောသူ။ လူယဉ်ကို စီးသည်။

သမုဒ်=သမုဒ္ဒ (ပါဠိ) ပင်လယ်။

၅၆=(ပေါရာဏ) လွမ်းမိုးသည်။

၄။ ကျေးစေရတု မောင်ဘွဲ့။

၁။ ချင့်တာကိုးထောင်။ တောမြိုင်ချောင်၌။ ဝေ
တောင်ဌာန။ ပျော်ပါးကြသည်။ စိမ်းမြည့်သွယ်။ ကျေးမျက်
ချယ်။ ငါးဆယ်တော်စစ်။ မျိုးခြင်းဖြစ်ဟု။ မျက်နှစ်ဂူဟေ။
ဥသက်ရွှေသို့။ သက်ဝေတူချ။ မခြားကြအောင်။ မိဘကြည်ယုံ။
နှစ်ပါးစုံတို့။ ဆွေပုံစုဝေး။ ထိမ်းမြားပေးသည်။ မြတ်လေး
ဘွယ်ပင်။ မယ် ဆံကျင်ကို။ ဆက်တင်ခွေစာ။ လျှောက်ချေ

ပါလော့။ ခုကာလချိန်။ ရာသီသိန်၌။ စက်ရှိန်ပွင့်လန်း။ ရွှေ
ရောင်ဆန်းသည်။ ။ နေနန်းဖလ် အတင့်တယ်သောဝ်။

၂။ မြင့်ရာမိုးခေါင်။ နတ်တန်ဆောင်သည်။ လျှံပြောင်
ရွန်းရွန်း။ ထိန်ထိန်ထွန်းသို့။ ပတ်ဝန်းစက်ခြည်။ ရန်မျိုးနည်
သော်။ ဂျမ်း ပြည် အ လုံး။ ဝန်း ပတ် ကုံး ကို။ ပိုက်ကျုံး
သိမ်းယူ။ အောင်တော်မူ၍။ လှိုင်ဆူဝှန်ချောင်း။ ဗိုလ်သိန်း
သောင်းနှင့်။ နန်းလောင်းပွင့်ဝေ။ ဘုန်းမြုတေလျှင်။ စက်ရွှေ
လှည့်လည်။ ပြန်တော့မည်ဟု။ ထင်သည်ရေးရေး။ မယ်စိတ်
တွေးကြောင့်။ မဝေးကြ လို။ သည်လ ကိုပင်။ ကုသိုလ်
ထပ်တူ။ မယ့် ဆိုင် သူ နှင့်။ လှမ်း ယူ မှု ဝေ။ ပန်ရစေဟု။
ညွတ်ခွေမာလာ။ ဆင်းရောင်မှာမူ။ ရှုသာတင့်ဆန်း။ ပွင့်ပန်
မြန်းသည်။ ငွေပန်းပန်ချင့်စ ဘွယ်သောဝ်။

၂။ ဖွင့်ဝါပြီးပြောင်။ အ ဆောင် ဆောင် လျှင်။ မိုး
ခေါင်ထိတ်စွန်း။ မြင့်သွန်းသွန်းတည့်။ လဝန်းထွက်ပေ။ ရွှေ
နန်းတော်က။ ဆီလျော်ထောက်မူ။ ရွှေတူရှု၌။ သဲဖြူအနံ့။ မြေ
ညံ့ညံ့ထက်။ မင်းလံ ထိပ်စွန်။ သာမျိုးလွန်သည်။ ထပ်ချန်
ကျယ်ဝန်း။ အိမ်စံခင်းက။ သက်နှင်းထပ်တူ။ စစ်မှာသူကို။
တရွှေမျှော်လျက်။ တနေ့ရက်မျှ။ မပျက်ရစေ။ ဓါတ်ပေါင်းမေ့
ဝယ်။ ညွတ်ခွေကြည်သာ။ လှူသည်မှာကား။ နုရာသီပန်း။
တင့်တယ်လန်းသည်။ ။ ထွေစန်းမှန်တပွင့်နှယ်သောဝ်။

ခက်ဆင်အဓိပ္ပါယ်များ။

ဆံကျင် = ပုဝါ ခေါင်းပေါင်း။ ပေါင်းသည့် အခါ
 သျှောင်ကို အုပ်ဖုံးထားသော ၃ ထောင့်အုပ်
 ဆောင်းပုံရှိတန်ဆာကို ဆံကျင်ဟုခေါ်သည်။

ရာသီသိန်၌ = သိန်ရာသီမည်သော ဝါခေါင်လ၌ ဆိုလို
 သည် (သိတ်ယူ၍လည်း ရေးထုံးရှိသည်။
 ခြင်္သေ့တို့ ကြိုက်နှစ်သက်သော ရာသီ။
 ခြင်္သေ့ အဆင်းနှင့်တူသော ရာသီဟု ရာဇ
 မတ္တဏ် စသော ပေဒင် ကျမ်းများတွင် ဆို
 သည် ခြင်္သေ့ဟော သီဟပုဒ်တွင်၊ ဟက်တံခွန်
 တင်၍ မြန်မာဘာသာ သိတ်ရာသီခေါ်ဝေါ်
 ရေးသားကြသည်။)

၅။ သာလိကာစေရတုမောင်ဘွဲ့။

ခ။ ရှေးဆက်မြင့်ကြာ။ တိုင်းပဉ္စာငယ် ကလျာ
 မဉ္ဇူ၊ ရွှေနန်းသူတို့၊ မွေးမြူကြင်ရာ၊ သာလိကာ၏၊ နွယ်
 လာမယွင်း၊ မျိုးဆင်ဆင်းသည့်၊ သန့်ရှင်းပြာညို၊ ချောရွယ်ပျို
 ကုသိုလ်မတူ၊ ဘယ်ဆုယူကြောင်း၊ သူလည်းတသွယ်၊ မယ်
 လည်းတမြေ၊ သမုဒ်ရေလျှင်၊ ခြားသောဟန်၊ ဝေးရပြန်ခဲ့ရှစ်
 တန်အင်္ဂါ၊ လက္ခဏာနှင့် ရှာရှာပေ့ပေ့။ စုံစမ်းချေလော့မင်း
 နေသင်္ဂီ၊ ရွှေမြို့ဆီကာ၊ သီရိရစ်ဝဲ၊ ကြူးသံနဲ့၍၊ ကြေကဲ့မရွှင်ရှိ
 သူမြင်သော်။ ပူပင်စိမ့်ငှါ၊ မှိုင်းရိပ်ကာလျှင်၊ တိမ်ဝါမိုးပန်း
 ဆင့်တာတန်းသည်။ ထွေဆန်းစိန်ပွင့် ဖန်ပြာသောက်။

၂။ မွေးညွှန်ပွင့်ဝါ။ ထုံမျိုးပါသား၊ ကေသာမြိတ်
ထုံး၊ ဆံဦးလုံးတွင်း၊ ကြက်ရုံးသဇင်၊ ပန်းမျက်ရှင်ကို၊ ပန်
ဆင်နေကြ၊ မဆင်ရသို့၊ ဝေးကြချေပြီ၊ ရွှေဘုံးမိ၍၊ ရာသီနှစ်
ဝင်း၊ သည်သဘင်ဝယ်၊ ပင်ထင်ဌာန၊ ရွှာမကလျှင်၊ ကဲဆ
ဂုဏ်ဝေ၊ ပြန့်ပွားချေ၍၊ ကြာလေသလော၊ သဘောအင်တူ၊
နောက်ပေါ်လူနှင့်၊ မူဟူဖောက်ပြန်၊ ရှိလိမ့်ဟန်ကို၊ ဖန်ဖန်
လွမ်းဆွတ်။ ထိုယွင်းချွတ်ခဲ့။ နူးညှတ်ဘွယ်သာ။ ခုသန်ပါ
ကား၊ ခတ္တာဖြူပွေး။ မစဲသေးလျက်၊ ရောထွေးယှက်ကာ၊
ဘယ်ခြင်းရာကြောင့်၊ ယင်းမာရွှေပန်း၊ ပွင့်လန်းစုံသည်၊
နေနန်းသိန်နှင့်၊ ကန်မှာသော်။

၃။ လေးနက်သင့်ရာ။ လျှောက်ရန်မှာကား၊ ဟောပါ
ဝန်လေး။ ချစ်သူဝေး၍၊ လွမ်းရေးဆိုဘွယ်။ သို့စင်ကျယ်
လျက်။ ပင်လယ်စုံညီ။ မြစ်နီဒီနှင့်။ ကမ်းနီရွှေမြို့၊ မိုင်းဝေမို့
တွင်း။ မြင်းမိုရ်အတူ။ တွေးကြယူသား။ မြင်းဖြူညီနောင်။
သာသည့်တောင်က။ မြို့မှောင်အသစ်။ တိမ်ခိုးဖြစ်ခဲ့။ မြစ်
လည်းတတွေ။ ရေလည်းမညီ။ ရာသီဖောက်ပြန်။ ပန်းမမှန်
ဟု။ ဖန်ဖန်ကွဲကြေ။ မယ့်ဖြစ်တွေကို။ မင်းနေရပ်မှာ။ ရှိသူ
လာမှ။ လျှောက်ရာဆုံးတိုင်။ ကုန်ခန်းနိုင်အံ့။ ရွှေလိုက်ကျယ်
ဝင်း။ စင်္ကြံတွင်းဝယ်။ ညခင်းဆည်းဆာ။ ပန်းမာလာနှင့်။
ရှိကြရွှင်လန်း။ အိမ်မက်မွန်းသည်။ ရေပန်းချိန်သင့် သံဝါ
သော်။

ခက်ဆစ်အဗိပ္ပာယ်များ။

တိုင်းပညာဝယ် = ပညာလတိုင်းဝယ်။

ကေသာမြိတ်ထုံး = ဆံမြိတ်ထုံး။

အင်တူ = အကြောင်းအတူ အဖြစ်သနစ်တူ။

မစဲသေး = မရပ်သေး၊ မကုန်သေး။

သိန်နှင့်ကန် = သိန်ရာသိမည်သော ဝါခေါင်လနှင့် ကန်ရာ
သိမည်သော တော်သလင်းလ ဆိုလိုသည်။

၆။ မြေတူးရွှေချမ်းသာ ဘုရားတိုင်ရတု
(မောင်ဆွဲရတု)

၁။ ကိုးဆင့်စံတည်။ ထိန်ထိန်လည်လျက်။ ခြောက်
မည်လျှံဖုံး။ တောင်တလုံးထက်၊ ပတ်ကုံးထင်ပေ။ သီးသီး
ကျော်သည်။ နံတော်သောကြာ။ ရွှေချမ်းသာကို။ မြစ်ညာ
မြေတူး။ သီခေါင်ကြူးတည့်။ ကျွန်းဦးချက်ဗွေ။ မိုင်းဝေဝေမျှ။
သပြေအောင်ခန်း၊ ပင်ကြွင်း၌၊ ရွှေနန်းရွှင်စံ၊ ဘိတ်သိက်ခံ
မှ။ ပုဂံနေပြည်။ ရွှေစက်လည်၍။ ညွတ်ကြည်သဒ္ဓါ။ တည်
ထားရာတွင်။ ညီညာ နတ်ပေါင်း၊ စောင်မကြောင်းကို။
နောက်နှောင်းစဉ်လာ။ သိစိမ့်ငှာဟု။ မဟာလက်ရန်း။
ရွှေစောင်းတန်းဝယ်။ နတ်နန်းအယောင်။ ထင်ရှားအောင်
လျှင်။ ဘုံဆောင်ခြားနား။ ပြုခဲ့ထားသည်။ ။ သိကြားနေ
သည့် လှိုင်ဂူသော်ဝ်။

၂။ မိုးပွင့်လျှံခြည်။ နေလလည်သို့။ မည်သည့်မကြွင်း။
ခေတ်သုံးကွင်းကို။ ပဝင်း ထိန်ဝါ။ ဥာဏ်တော် ဖြာသား။

ချမ်းသာရှင်ပင်။ မြတ်ဆံကျင်၏။ ရင်ပြင်ရွှေမှောက်၊ စကြာ
အောက်သို့။ မရောက်စဖူး။ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ချီးကျူး တ
မျှော်။ ယခုသော်မူ။ ရွှေတော်ညွတ်ခ။ ဖူးမျှော်ရ၍။ တွက်ဆ
ရာပြန်။ ကြိမ်ဖန်ကြိမ်များ။ ဆင့်ပွားဆတ်ထွေ။ ဆွတ်ခြွေကွဲ
ပြို။ စိတ်ကြည်ညိုရှင်။ မှတ်ဆိုစရာ။ ရောက်ချိန် ခါက။
စကားဝါရောင်နီ။ မိန့်ရာသီက။ မချီဘဲကို။ တခူးကိုပင်။
လေချိုလှည့်လည်။ ဝိုက်သန်းသည်နှင့်။ မတည်မတန့်။ ကာလ
ငံ၍။ ပွင့်အံ့တျားတျား။ ကြိုင်ပျံ့ ရှားသည်။ စကား
ရွှေမုည့်ခိုင်ကြူးသော်။

၃။ ကြိုးမြင်ကြစည်။ သံသာလည်လည်း။ မှတ်ရည်ဆု
ကြီး။ အစဉ်မှီးသည်။ ဦးရီးတော်သား။ နန်းရံထားနှင့်။ မပြား
ခုနယ်။ ပြစ်မချယ်လျှင်။ ဆက်နွယ်စံညီ။ ပါရမီကို။ စွဲမှီ
မှတ်သူ။ ကြည်စိတ်ဖြူလျက်။ ဆုယူဖိုလ်မဂ်။ တောင်း
လျှောက်ချက်နှင့်။ ဆောင်းရက်မပြေ။ နှင်း မကြွေသည်။
တောင်လေဝန်းမှ။ ပေါ်သစ်စက။ ထွန်းပကုန်စင်။ တန်းဆာ
ဆင်သို့။ နီလွင်ပြုံးပြောင်။ ဝဲနက်ချောင်မှ။ အရောင်ယိုကျ။
ထုတ်ဖော်ရဟု။ ဆက်သလိုက်ရာ။ ရတနာတိ။ သန္တာခက်
လက်။ ခိုင်ချင်းရှက်တွင်။ ရွှေမျက်သဘွယ်။ ရွဲလုံးချယ်သား။
တင့်တယ်လှအောင်။ ပြုံးပြုံးပြောင်ကို။ လက်ဆောင် တင်
သား။ တိုင်လျှောက် ထားသည်။ ကရား ရေပြည့် ကိုင်
လှသော်။

မူကွဲ။ စွဲမှီမှတ်မူ။ စိတ်ကြည်ဖြူလျက်။
တရားစေတနာ။ တိုင်လှူသော်။

ခက်ဆစ်အဓိပ္ပာယ်။

ရွှေချမ်းသာ = ရွှေချမ်းသာတရားကို ဆိုသည်။
ဘိသိက် = ဆုတောင်းမင်္ဂလာစကားကို ရွတ်ဆို၍ ရေသွန်း
လောင်းခြင်း။ (အဘိသေက ဟူသော ပါဠိမှ
အဘိသိက်။ ထိုမှ ဘိသိက်ဖြစ်လာသည်။

မဟာလက်ရန်း = ကြီးမြတ်သော လက်ရန်း။

မိန့်ရာသီ = တပေါင်းလ။

ငုံ၍ = ဆိုင်း၍။

ကျားကျား = (ပေါရာဏ) ဆဲဆဲလူမတတ်။

ပါရမီ = (ပါဠိ) ထိုမှ ဘက် ကမ်း သို့ ကူးမြောက် ခြင်း
ပြည့်ခြင်း။ (ပူပန်ခြင်းကို ငြိမ်း စေ ခြင်း ဌာ။
စွမ်းနိုင်သော။ ထိုမှ ဘက် သဘွယ် ဖြစ်သော
ကြောင့် ဖြစ်ပါရ)။

၇။ သာလိကာစေတီတော် မောင်ဘွဲ့။

၁။ မွေးပွင့်လေသာ။ ထိုပေါင်းပါသို့။ နှုတ်အာချို
လွင်။ လူတို့ခွင့်၌။ ကျွမ်းကျင်သတိ။ ရိပ်ခြည်သိသား။ သာလိ
ကာစုံ။ ဌာတရံတွင်။ ယုံကြည်သက်မျှ။ မယ်မသာရ။ ဒေသ
ရပ်မှ။ ရွှေဓမ္မနှင့်။ ပြစ်မြူကင်းရှောင်။ ပန်းအရောင်တို့။
ထွန်းပြောင်ထိန်ထိန်။ နံနက်ချိန်ဝယ်။ ဝတိန်ပြည်သို့။ ရွှေနန်း

မြို့နှိုက်။ နတ်ထို့ စီရင်။ ပွဲသဘင်ဖြင့်။ ထွက်ဝင်ပျော်ပါး။
အစောင့်ထားသား။ တံခါး လမ်းဆုံ။ ဆယ် နှစ် ဘုံတွင်။
စွယ်စုံပျောင်ဦး။ ဆင်ယာဉ်စီးလျက်။ ပြိုဟ်ကြီးစောင့်ရာ။
တောင်မျက်နှာမှ။ မြောက်ညာ ဖြောင့်တန်း။ သာပွင့်လန်း
သည်။ လေးသန်းလိုက်မြင့် ဘုံပေသောင်။

၂။ လေးရင့်ထွေလာ။ နှုတ်သံသာဖြင့်။ ပျူငှာချေ။
ငှက်ပြာညိုလျှင်။ မိုးကိုထိန်း။ လေယာဉ်စီး၍။ ခရီးဝေးမြေ။
ပျံပါချေလော့။ သက်ဝေထပ်တူ။ မယ့်ကြင်သမှု။ ဆာပူ
လိုက်လဲ့။ ဆင့်ဆင့်ကဲ၍။ ဘော်တွဲမညီ။ ရှိကြပြီဟု။ ရာသီ
မေထုန်။ လနယုန်နှိုက်။ ပဇ္ဇာန်ကြော်ကြေး။ သည်လွတ်ရေး
တွင်။ ကျေးလည်းတခါ။ စားလည်းနှစ်ခေါက်သို့ စင်ရောက်
လျက်။ မလျှောက်မစေ။ နေလွန်းချေဟု။ သက်ဝေယံချစ်။
ရှိသည်ဖြစ်ကို။ သနစ်သနာ။ မယ့်စိတ်မှာလျှင်။ ထွေရာ
အောက်မေ့။ မပျော်မေ့ခဲ။ ချစ်ငွေလှိုင်ကြူ။ ပေးမှာသူကို။
ပုံတူ စိတ်မှန်း။ ပြိုင် နှိုင်း နှိုင်း သည်။ မွေးပန်း ကြိုင်လှင့်။
ထုံခွေသောင်။

၃။ ကျေးနှင့်ခွေစာ။ ရောက်ပြန်ရာတွင်။ ဗျာပါလှိုင်
ဝေ။ ရှိသည်ထွေမှု။ ခါနှေဖောက်ပြန်။ ထွေသောဟန်လျှင်။
ဟေမန်ရောယှက်။ တပေါင်းရက်က။ ရွှေစက်ချီရာ။ နောက်
တော်ပါ၍။ ရှည်ကြာသမျှ။ တွေးဆလိုက်မှု။ လေးလရာသီ။
ရှိခဲ့ပြီတည့်။ စိတ်ချီကွန်မြူး။ မေထုန်ကြူး၍။ မိုးဦးနှယ်တာ။
အာသဠာဝယ်။ သစ္စာကြိုက်ကြုံ။ ချစ်ဘော်စုံ၍။ ရွှေငုံ

အလား။ ညံ့ထွားထွားလျှင်။ ရင်သားနုနယ်။ ပုလဲသွယ်ကို။
 လည်ဝယ်မှီစွဲ။ နို့လျက်ချိ၍။ ရာသီလကို။ အရိပ်ပိုသား။
 ဝါဆိုချိန်သင့်။ မိုးပန်းပွင့်နှင့်။ ကိုးဆင့်ဘုံခွင်။ စေတီပြင်၌။
 ဆက်တင် လှူဒါန်း။ မယ်က မှန်းသည်။ ရေဝန်းဆိုင်ခွင်
 ကြုံစေသောဝါ။

ခက်ဆစ်အဓိပ္ပါယ်များ။

စိရင်=ခင်းကျင်းသည်။

ပြောင်=အကြီး (ပြောင်သဒ္ဒါသည် အကြီးအငယ် မစွမ်း
 မသန်သည်များကို ဟော၏။ ဤအရာ၌အကြီးကို
 ယူ။ မရားဝိန်ပြောင်-၌ ပြောင်သည် အငယ်ကို
 ဟောသည်။-တပဲကို ပြောင်။ ငေါင်းအယောင်
 လျှင်-၌ ပြောင်သည်။ မစွမ်း မသန်သည် ကို
 ဟောသည်။)

ပျူငှာ= ကိုယ်နှုတ်နှစ်ပါးဖြင့် အစေ့အစပ်ပြုအပ်သော
 ကျင့်ဝတ်။

မေထုံ=နယုန်လ။

ပဇ္ဇာန်=ပဇ္ဇန္တ (ပါဠိ) မိုး=မိုးတိမ် ပဇ္ဇာန်ကို မိုးနတ်
 ခေါ်သည်။ ပဇ္ဇန္တကို ပဇာအန္တဟု ပုဒ်ပြတ်။ ပဇာ
 သတ္တဝါဟော။ အန္တ=ထမင်းဟော။ ဇတလုံး၌
 ရှိသော အစိတ်-အ-ကို ဥပြု။ပဇ္ဇန္တဟုပုဒ်ပြီး၏။

လှိုင်=များသည်။

နွယ်တၢ=နွယ်တၢလ= ဝါဆိုလ (နွယ်တၢကို ဝါဆို။
ဝါခေါင်ကို နံကာ၊ တော်သ
လင်းကိုသစ်ဆင်း၊ သီ တင်း
ကျတ်ကိုသန္တလဟုခေါ်ဝေါ်
ကြသည်။)

အာသၢဠ=(ပါဠိ) အာသဠဟု ဆိုလိုက်လျက် ကာရန်ကို
ငဲ့၍အာသဠဟု ဆိုထားသည်။ ဝါဆိုလကို
ဆိုသည်။ ဝါဆိုလကား အာသၢဠ- သို့မဟုတ်
ပြုဗ္ဗာသန်နက္ခတ်နှင့် စန်းယဉ်သော လတည်း။

ဂ။ ကုန်းဘောင်မြို့ရှိ ဝန်ကတော်ထံပေး

ကျေးစေရတု။

၁။ နတ်တောသီခေါင်။ ဟေဝန်ချောင်ဝယ်၊ ငွေရောင်
အထွတ်၊ တောင်လုံးညွတ်၍၊ မြတ်ဆင်းရောင်၊ မြို့ရွှေ
ဘောင်နှိုက်၊ သုံးဆောင်လိုက်၊ ပို့လှာရသည်၊ ဌာနမြေဝေး၊
မြတ်ညာကျေး။ ဆယ်လေးငါးနှစ်၊ ရွယ်နု မျစ်တွင်၊
ဆုသစ္စာလုံ၊ ချစ်ဘို့ကြုံသည်၊ စည်းခုံပုထိုး၊ စေတီမျိုးမှာ၊
မြတ်နိုး ဆုယူ။ တောင်းသည့် သူကို၊ ဆာပူဖျောက်ဖြေ၊
လျှောက်ပါချေလော့၊ မင်းနေထွတ်ခေါင်၊ မြို့တန်ဆောင်
ဝယ်၊ ရန်အောင်လကျ၊ လေသာလက်ဝဲ၊ ရွှေရင်းရဲမှ၊
လေးလွဲ တကမ်း၊ ဆိုလေ့လှမ်းတွင်၊ မင်း လမ်းယဉ်
ကာ၊ သည်မျှကွာဝယ်၊ ကလျာ ရောင် ကောင်း၊ ပြာနွဲ့
နောင်းသည်။ ။အကြောင်းသိချင်ပေလိမ့်မည်။

၂။ မြတ်စောညီနောင်။ ခြောက်သွယ်ရောင်ဖြင့်။ တိမ့်
 တောင်တိနီး ၊ တိတ်တိတ်ညီးမျှ။ ကူကြီးမဟာ ၊ ရွှေတန်းဆာ
 ဝယ် ၊ သစ္စာလေးဆူ၊ ရှိသည်ဟူ၍၊ ဆိုင်သူမပါ၊ မတောင်း
 တာသည်၊ သီဒါရေကြည်၊ သွန်းခဲ့သည်ရှင်၊ ရက်ရှည်မဝေး
 မင်းမှုရေးကြောင့်၊ မနွေးလွယ်ကူ၊ ပြန်မည်ဟူ၍၊ ဇေယျသိင်္ဂီ၊
 ဆင်းရောင်မြူနှင့်၊ မိန့်ဟမြက်ချီ၊ ရှိလေသည်ကို၊ ရွှေပြည်ရပ်
 ဌာန၊ ဆောင်းဟေမန်တွင်၊ မပြန်ရဘဲ၊ သို့စင်လွဲ၍၊ ယင်းရဲ
 ထမ္ပ၊ စည်းခုံတလျှောက်၊ အုန်းပေါက်တဆူ၊ ရွှေကူဘုရား
 ရှင်စောများဝယ်၊ ဝတ်တူး သံညောင်း။ ဆု ယူ နှောင်း
 သည်။ ။မတောင်းမိပင် နေလိမ့်မည်။

၃။ မှတ်လောချီဆောင်။ သည်စာစောင်ကို၊ ကုန်း
 တောင်မြို့ပြန် ရက်မမှန်သည်။ ခန့်ရန်မှုရေး။ မပြေသေးခဲ့၊
 ရှေးလေးလနေ့။ မတိုင်စေနှင့်။ မြူတေဆင်းစံ မိန့်ခွန်းသံကို
 တဆံခြည်တွက်၊ မျှမကွက်ဟု၊ အသက်ဝေးဘော်။ ခါး
 သော်လည်း၊ ပဲ့တော်သတင်။ နှစ်သစ်ပင်မှ၊ ရွှေစင်ကိုက်စု၊
 ပင်တိုင်နှုသော်။ ရတုသဟန်။ ကုန်းတောင်ပြန်ဟု၊ ဖန်ဖန်
 စေ့ရေ။ လျှောက်ပါလေလော့။ တနေ့တမိုး။ ကြာမည်စိုး၍
 နေညှိပန်းမန်။ နှမ်းသောဟန်ဟူ။ တဖန်မရောက်။ တ
 ခေါက်မစေ၊ စက်ရာနေတွင်။ သက်ဝေငယ်ပေါင်း။ သန်း
 ညှိုးပျောင်းသည်။ ဖရောင်းအိသွင် ခွေလိမ့်မည်။

ခက်ဆစ်အဓိပ္ပာယ်များ။

နတ်တော = နတ်အများအမှီပြုနေထိုင်ရာတော။
 (ဟိမဝန္တာတောကို ဆိုလိုသည်။)

စည်းခုံ = သဲခုံပေါ်မှာ တည်ထားသော ဘုရားကို စည်းခုံ
ခေါ်သည်။ (သောင်ကိုစဲဟူ၍၎င်း။ စည်းဟူ၍၎င်း
ခေါ်သည်။) သဲစည်းခုံဟူသော စကားအရ။ သဲ
သောင်ခုံ ခေါ်သည်။ အနော်ရထာမင်း စေတီ
တည်ရာဌာနကိုဇေယခုံ- ဟုခေါ်ရင်းရှိ၏။ ဇေယျ
ခုံမှဇည်းခုံ၊ ဇည်းခုံမှ စည်းခုံ ဖြစ်လာသည်ဟု ဆို
ကြသည်။ အနော်ရထာမင်း တည်ထားသော ရွှေ
စည်းခုံ စေတီတော်ကြီးကို အရင်းထားလျက်။
အခြားစေတီများကိုလည်း စည်းခုံဟု ခေါ်တတ်
ကြသည်။ စည်းခုံ ဇည်းခုံ ၂ မျိုးကို ကြိုက်နှစ်
သက်ရာယူ။)

ပူထိုး = ဘုရား။ ပုဒ္ဓေါဟူသော (ပါဠိ) မှ ပုဒ္ဓါး။ ပုဒ္ဓါးမှပူ
ထိုးဖြစ်လာသည်။ (ပုထု- လှသော ပါဠိမှ ပုထိုး
ဖြစ်လာသည်ဟု အချို့ ယူဆကြသည်။ ပုထုကိုယူ
လျှင်ကြီးကျယ်သော စေတီဟု အဓိပ္ပါယ်ရသည်။
ထူပမူဖြစ်လာသည် ဟူ၍လည်း ယူဆကြသေး၏
အဘိဓာန်ဦးကာ ဆရာက လိုက်မုခ်မရှိသည်က စေ
တီခေါ်၍ လိုက်မုခ်ရှိသည်ဖြစ်စေ မရှိသည်ဖြစ်စေ
စေတီဟူသမျှကို ထူပဟု ခေါ်သည်ဟု စေတီယ
နှင့်ထူပခြားနားပုံကို ပြသည်။)

၉။ ဝန်ကထေင်ပြန်၍ပေးသော - မောင်ဘွဲ့
မိုးတောရတု။

၁။ ထက်ယံ ကိုးမည်။ မိုးပတ်လည်ဝယ်၊ ကြာချည်ညို

သွင်။ မှိုင်းမှိုင်းစင်လျက်။ သဘင်ကြီးရေ။ တင့်တယ်စေဟု။
 ဝေ့လေမဝိုင်း။ လှိုင်းကအိအိ။ ရေတိရစ်ဝန်း။ သောင်ကျန်း
 မမြင်။ မြစ်ပြင်တညီ ကမ်းရေမှီလျက်။ ကြူးသိညံ့။ မိုးပွဲ
 ခံ၍။ မြည့်သံခြမ်းမဲ။ ရွာဘူးဘဲကို။ ရွာမြဲထက်ပင်။ ကြေး
 ကြော်ဆင်လျက်။ ကောင်းကင်နဂါး။ ရေ နတ် သား နှင့်
 ပတ္တမြားနုကိုတပြိုင်စိုသား။ ဝါဆိုနယုံ။ ရွှေ က ဆုန် ဝယ်။
 ပဇ္ဇာန်နတ်မင်း။ သနားကင်းသည်။ ။ကိုယ်ချင်းစာပိညာ
 ဘဲကိုဝံ။

မူကွဲ။ ကြေးကြော်စင်လျက်။

၂ ဆက်သံမှီးစည် = တဟည်ဟည်နှင့်။ လှည့်လည်
 ဝန်းကျင်။ မမြူးခင်ကို။ ပြုစင်ပွေးပွေး။ တိမ် လိပ် ပြေး သို့၊
 လွှမ်းရေစိမ့်စို။ တခြမ်းညှနှင့်။ စာဆိုတတ်သူ။ မယုံကျင်သူ
 လျှင်။ မဇ္ဈ၊ ခိုင်လုံး။ စာသားကို။ စွဲသုံးမမှန်။ အတွင်းချန်နှင့်
 ဟေဝန်မာသ၊ ဆောင်းလယ်မှသည်။ ကာလသွေးငင်၊ ပန်း
 သစ်ဆင်လျက်။ သဘင်ကိုးခါ။ အတာကိုးမူး၊ ဆု ယူ ကိုး
 ကြိမ်။ ရပ်မငြိမ်ခဲ။ နွေဂိန်မှန်နှင့်။ ပျော်စမြဲတည့်။ မင်းပွဲ ရွှေ
 ပြည်။ မှီလိမ့်မည်ဟု။ နှုတ်ခြည် သံ ညှင်း။ မ တည် ယွင်း
 သည်။ ။ဆိုရင်းဒါမှီတာပွဲကိုဝံ။

၃။ ရွက်တံရိုးရှည်။ ပင်လုံစည်သား၊ နေခြည်ဝင်းဝါ
 ရေဝေးကြာသည်။ ခက်ပြာမဝေ။ ပြောက်ညွတ်ခွေသို့။ ကွဲ
 ကြေဟ၊ ရှုလွှမ်းသည့်သူကို။ စိတ်ယူမသာ။ ရှိအောင်ရှာခဲ့။
 မာလာရွှေရိုး။ ချိန်ခါနီးသား၊ နက်ပျိုသိင်္ဂါ၊ ရွှေယင်းမာ
 တည့်၊ ပျော်ရာသနစ်။ မိုးစင်စစ်ကို။ ဝတ် သစ် ညှိ ရောင်။

သွင်။ မှိုင်းမှိုင်းစင်လျက်။ သဘင်ကြီးရေ။ တင့်စာယ်စေဟု။
 ဝေ့လေမဝိုင်း။ လှိုင်းကအိအိ။ ရေတိရစ်ဝန်း။ သောင်ကျန်း
 မမြင်။ မြစ်ပြင်တညီ ကမ်းရေမှီလျက်။ ကြူးသိညံ့။ မိုးပွဲ
 ခံ၍။ မြည့်သံခြမ်းမဲ။ ရွာဘူးဘဲကို။ ရွာမြဲထက်ပင်။ ကြွေး
 ကြော်ဆင်လျက်။ ကောင်းကင်နဂါး။ ရေနတ်သားနှင့်
 ပတ္တမြားနုကိုတပြိုင်စိုသား။ ဝါဆိုနယံ။ ရွှေကဆုန်ဝယ်။
 ပဇ္ဇနန်နတ်မင်း။ သနားကင်းသည်။ ။ကိုယ်ချင်းစာပိညာ
 ဘဲကိုဝံ။

မူကွဲ။ ကြွေးကြော်စင်လျက်။

၂ ဆက်သံမိုးစည် = တဟည်ဟည်နှင့်။ လှည့်လည်
 ဝန်းကျင်။ မမြူးခင်ကို။ ပြုစင်ဖွေးဖွေး။ တိမ်လိပ်ပြေးသို့။
 လွှမ်းရေစိမ့်စို။ တခြမ်းညီနှင့်။ စာဆိုတတ်သူ။ မယ့်ကျင်သူ
 လျှင်။ မဇ္ဈဗိုင်းလုံး။ စာသားကုံးကို။ စွဲသုံးမမှန်။ အတွင်းချန်နှင့်
 ဟေဝန်မာသ။ ဆောင်းလယ်မှသည်။ ကာလသွေးငင်။ ပန်း
 သစ်ဆင်လျက်။ သဘင်ကိုးခါ။ အတာကိုးမူး။ ဆုယူကိုး
 ကြိမ်။ ရပ်မငြိမ်ခဲ။ နွေဂိန်မှာန်နဲ့။ ပျော်စမြဲတည့်။ မင်းပွဲရွှေ
 ပြည်။ မှီလိမ်မည်ဟု။ နှုတ်ခြည်သံညှင်း။ မတည်ယွင်း
 သည်။ ။ဆိုရင်းဒါခိုတာပွဲကိုဝံ။

၃။ ရွက်တံရိုးရှည်။ ပင်လုံစည်သား။ နေခြည်ဝင်းဝါ
 ရေဝေးကြာသည်။ ခက်ပြာမဝေ။ ပြောက်ညွတ်ခွေသို့။ ကွဲ
 ကြေဟ။ ရှုလွှမ်းသည့်သူကို။ စိတ်ယူမသာ။ ရှိအောင်ရှာခဲ။
 မာလာရွှေရိုး။ ချိန်ခါနီးသား။ နက်ပျိုသိင်္ဂါ။ ရွှေယင်းမာ
 တည့်။ ပျော်ရာသနစ်။ မိုးစင်စစ်ကို။ ဝတ်သစ်ညှို့ရောင်။

အလှဆောင်လျက်၊ မိုးခေါင်းသွယ်ရစ်။ နှစ် ဆဲ ရှစ် တည့်။
တက်သစ်ချိန်မှီ။ ညဉ့်နာရီလျှင်။ မပီးမဘား။ အနေခြား၍၊
တိုးပွားမည့်ဟန်။ သိန်မှုကန်ကို။ သေန်နတ်ဂြိုဟ်။ ကြူးသံ
လိုက။ ကုက္ကု ချက်ခြင်း။ သီးနုကင်းသည်။ ။ဂြိုဟ်မင်း
ရာသီခွါမြဲကို။

ခက်ဆစ်အဓိပ္ပါယ်များ။

ထက်ယံကိုးမည် = အရပ်ရှစ်မျက်နှာနှင့် ထက်ကောင်း
ကင်ရပ်ကိုဆိုသည်။

၁၀။ လက်ဝဲ သုန္ဒရ အမတ်အား။ မဲဇာသစ်တောသို့
ပို့၀ဉ်

ရောက်ခါနီး = မဲဇာသစ်တောကိုမြင်ရာတွင်
ဘွဲ့ဆိုသောကေပိုဒ်ရတု။

အဆိုင်ဆိုင်လျှင်။ တောမြိုင်လည်လည် ကမ်းလုံးပြည့်
မျှ၍ကြည့်လေရာ။ ကြောက်ဘယ်သာတည့်။ ပြာပြာလူလူ။
မှိုင်းပြမှောင်မှောင်။ တောနှင့်တောင်လည်း။ တိမ်တောင်
မိုးရှိ။ ထွေးရှက်ငြိမျှ။ လွှမ်းမိစဘယ်။ ကောင်းကင်လယ်
လျက်။ တောင်လယ်တောင်ထိပ်။ မိုးညိုရိပ်နှင့်။ တိမ်လိပ်
ဆော်ညွန်း။ စ၍ထွန်းသည်။ နေဝန်းပေါ်လွင်ချင်တိသည်။

ခက်ဆစ်အဓိပ္ပါယ်များ။

ပြာပြာလူလူ = အဖြူ-ကြွကြွရွရွ၊ အရွရွ၊ တလူလူစသည်
ဖြင့် ဝေါဟာရရှိ၏။ ဤနေရာ၌အဖြူကို မယူသင့်
“ကြောက်ဘယ်သာတည့်။ ပြာပြာလူလူ။ မှိုင်းပြ
မှောင်မှောင်” ဟု စပ်ဆိုထားသည်ကို ထောက်လျက်

အဖြူရောင် မရော။ မိုင်းမှောင်သော တော နှင်း
တောင်ဟု ဆိုလိုသည်။ ဝေါဟာရတ္ထ ပကာသနိဉ္စိ
လွှဲတားဂုဏ် အထူးတင်သော သ၊ခြင်းအရာ မျှကို
ပြသည်ကို အဆိုရှိ၏။

၁၁။ မဲဇာသစ်တောမှရတနာသိသ် ရွှေမြို့တော်
ကို တမ်းတရတူ။

(၃၃ ပါဒစီအချီအချအညီမိုင်းစုံရတု)

၁။ မဲဇာတောင်ခြေ စီးထွေထွေတည် မြစ်ရေဝန်း
လည် မြိုင်တောစည်က ၁။ ရွှေပြည်ကိုသာ။ တရှာတော့မိ။
မိုးရှိရှိလျှင်။ သီရိကြက်သရေ။ တက်ဖြိုးပေသား။
အောင်မြေကြော့ကြော့ ကုန်းမော့မော့၌ ၂။ အိုး
တော်ကောင်းမှု တည်ထား ပြုတည်။ ဇမ္ဗူဆီမီး
ခြောက်ရောင်ညီးမျှ။ ကူကြီးသခင်၊ ရွှေလင်းပင်နှင့်၊
ရွှေခြင်္သေ့မွေ။ စ၍ရေသော်၊ ရွှေစေတီကြီး။ အသီးသီးတည်။
ပိတ်ဆီးပြက်သန်း ၃။ လျှပ်ရောင်တန်းမျှ။ ရွှေနန်းရွှေဘုံ။ အ
လုံးစုံကို။ အာရုံမျက်မြင်။ ပူးမြော်ချင်၍။ သည်တွင်ရွှေမြို့။ သည်
သို့စေတီ။ သည်ဆီးရွှေနန်း၊ ပြောင့်တန်းတော့မည် စိတ်က
ရည်သည်။ ။ ရွှေပြည်ဌာန ဝေးသောကြောင့်။

အထူးမှတ်ချက်။ ၁။ မြိုင်တောသည်ကဟူ၍၎င်း၊
မြိုင်တောဆီကဟူ၍၎င်း မူကွဲများရှိသည်။
၂-ကုန်းမော့မော့နှင့် ဟူ၍၎င်း မူကွဲများ
ရှိသည်။ ၃-ပိတ်ဆီးချယ်သန်း ဟူ၍၎င်း။

ဝိတ်ဆီး ပြက်သန်း ဟူ၍၎င်း မူကွဲများ
ရှိသည် ဝိတ်ဆီးဟူ၍မှ သုဒ္ဓါအနက်မှန်ဖြစ်
သည်ဟု ယူဆကြဟန်တူသည်။

ခက်ဆစ်အဓိပ္ပာယ်များ။

မြိုင် = (ပေါ်ရာဏ) တော။ ။ပင်ခြေရှင်းလျက်။သစ်ပင်
မြိုင်ဆိုင်သော တောအုပ်ကို မြိုင်ဟုဆိုသည်။

ရွှေပြည် = မင်းနေပြည်တော်ကို ပြည်ဟုခေါ်သည်။
မြို့နှင့်ပြည် အတူတူပင်။ ဘုရင်တပါး ပိုင်နယ်
အလုံးကို “တိုင်း” ဟူ၍၎င်း ခေါ်သည်။

မိုးရှိရှိ = မိုးလောက်မျှရှိကား- ပမာဏ အနက်ဟော။

သိရီ = သိရီ(ပါဠိ) သိရီသည်- တင့်တယ်ခြင်း၊ပြည့်စုံခြင်း
နတ်သွီး ဟူသော အနက် ၃-ချက်ကို ဟော၏။
ဤ၌တင့်တယ်ခြင်း ပြည့်စုံခြင်းအနက် ၂ပါးကိုယူ။

ကြက်သရေ = သိရီ အနက်ပင် ဖြစ်သည် (သိရီတိပညာ
ပညာနံအဓိဝစနံ။ ။သိရီတိ။ သိရီဟူသည်ကား ပညာ
ပညာနံပညာ ပညာတို့၏ အဓိဝစနံ။ အမည်ရင်းပေ
တည်း-ဟု မူလ ဋီကာ ဆရာအဆိုရှိ၏။ ထိုအတိုင်းပင်
သံဝရပျို့၌ ‘ပညာ ပညာ။ စုံလှသရေ။ သိုးလူ့ဆွေ
လျှင်-ဟု စပ်ဆိုထားသည်။ ။

ရာဇဝင်စသည်တို့တွင်။ ကြက်မှတ် ရသော ဂုဏ်
သရေကို ကြက်သရေဆိုသည်။လောကဝတ်ကြောင်း၌
တင့်တယ်ခြင်းမှန်သမျှကို ကြက်သရေ ဆိုသည်။

တက်ပြီးဝေသား = တက်ပြီးဝေသော (သား - ကားသော
ကိုပြောင်းထားသော စကားဖြစ်သည်။

အောင်မြေကြော့ကြော့ = ရှုခင်း သာယာ ကြက်သရေ
မင်္ဂလာရှိသော အောင်မြေ (ကြော့ ကို ကော့-
ရော့ဟု ပုဒ်ဖြတ်)

ကုန်းမော့မော့ = ရွှေဘိုမြို့တွင်စင်္ကြာအင်း၏အရှေ့ဘက်
နှင့် မြောက်ဘက်မှာ။ ပုဆိုးခင်တန်း ခေါ်သော
ကုန်းမော့မြေတခုရှိသည်။ ထိုကုန်းမြင့်၌ စေတီ
အများ တည်ထားသည် ထိုနေရာကို ရည်ညွှန်း၍
ကုန်းမော့မော့ဟု စပ်ဆိုသည်။

ဘိုးတော်ကောင်းမှု = ဇေယျာဓိစေတီတော်သည် အ
လောင်းမင်းတရားကြီး၏ ခမည်းတော် မင်းညိုဝံ
တည်ထားခဲ့သော စေတီဖြစ်သည်။ ထိုစေတီကား
မင်းညိုဝံ၏ ကောင်းမှုဖြစ်သည်။

ဇေယျာဓိစေတီ = ရွှေဘိုမြို့ဈေး၏ အနောက်တောင်ဘက်တွင်
ရှိလော ဇေယျာဓိစေတီဘုရား၊

ကူကြီးသခင် = ရွှေဘိုမြို့ဈေး၏ အနောက် တောင်ဘက်
တွင်ရှိသော ရွှေကူကြီးဘုရား၊

ရွှေလင်းပင် = ရွှေဘိုမြို့ဈေး၏ အနောက် တောင်ဘက်
တွင်ရှိသော ရွှေလင်းပင်ဘုရား။

ရွှေခြင်္သေ့မွေ = ရွှေဘိုမြို့ဈေး၏ အနောက်တောင်ဘက်
တွင်ရှိသော ရွှေခြင်္သေ့ဘုရားနှင့် မွေဘုရား။

ရွှေစေတီ = ရွှေဘိုမြို့ဈေးမှ မြောက်စူးစူးတွင် ရှိသော ရွှေ
စေတီဘုရား (ထို ရွှေစေတီကို မြို့တောင်စေတီ
ဟု၍၎င်း၊ မော်ဓောမြင်သာဟု၍၎င်း ခေါ်သည်။)

စိတ်ကရည် = စိတ်ကရည်ရွယ်သည်။ စိတ်ကရည်စူးသည်။

ဌာန = နေရာ။

.....၀.....

၂။ သဲသာသောငါမြေ။ မြစ်ကမ်းခြေလည်း။ အကြွ
တပြင်။ တို့အောက်ခွင်ဝယ်။ ရေရှင် ပတ်ဝန်း။ ပျော်ဘွယ်
ထွန်းလိမ့်။ တကျွန်းလောက်ပင်။ ဝေးမည်ထင်ခဲ့။ စီးသွင်
ညိုရစ်။ မဲဇာ မြစ်လည်း * စေးပျစ်ခြုံဆီး။ ရွှံ့တန်စီးနှင့်။
တောကြီးဆိတ်ညံ။ ဆီးကျံကျံဝယ်။ ခုဝံမပေ။ (ရိမှိုင်း
သော်ကြောင့် မမြော်ပါရ။ နေကို တလည်း။ ဘယ်က
ရွှေနောက်။ ဘယ်တောင်မြောက်ဟု။ တွေးထောက် မမှန်။
ဖြစ်ရဟန်ကို) ဖန်ဖန်အံ့ဩ။ ကြံတိုင်းမောစွ။ ဘယ်တော
ဘယ်မြိုင်။ မသိနိုင်ခဲ့။ မခိုင်စိတ်ဝမ်း။ နေ့တိုင်း လွမ်းရှင်။
ကင်းစမ်းတောင်က။ လေဦးစ၍။ နောက်မှလေရှည်။ အ
တည်တည်သည်။ ။ လေပြည်လာက သောကြောင့်။ ။

အထူးမှတ်ချက်။ ။ ထစ်ထစ်ထွန်းဘိ။ ချုံးအတိ
နှင့်။ တောကြီးဆိတ်ညံဟု မူကွဲရှိ၏ (ရိ
မှိုင်းသော်ကြောင့် မမြော်ပါရနေကို
တလည်း။ ဘယ်ကရွှေနောက်။ ဘယ်
တောင်မြောက်ဟု တွေး ထောက်
မမှန်ဖြစ်ရဟန်ကိုတွင်) မမြော်ပါရ။

နေကိုတလည်း။ ဘယ်ကရှေ့နောက်
 ဘယ်တောင်မြောက်ဟူ။ တွေး
 ထောက်မြော်ယောင်။ ဘယ်တောင်
 ဘယ်ကမ်း ဘယ်မြေလမ်းမှာ။ စူးစမ်း
 မမှန်) ဟူ၍၎င်း (မမျှော်ပါရ။ နေတ
 လည်း။ ဘယ်ကရှေ့နောက်။ ဘယ်
 တောင်မြောက်ဟူ။ တွေးထောက်
 မမှန်) ဟူ၍၎င်း ကွဲများရှိသည်။

အကြေ—(ပေါရာဏ)အောက်။

စေးပျစ်—(ပေါရာဏ)တောချုံ။

တန်ဖိုး—(ပေါရာဏ) ရွှံ့စေး။ ရေညှန် (နတ်ကွန်းတန်ဖိုး
 ညှန်ခရီးကို။ မပြီးပါခင်။ ။ ဆုတောင်းခန်း။)

ဆီးကျံကျံ— ဆီးနှင်းတို့ ကျမြည်သော အသံ။ ကျံကျံ
 မြည်သံ။)

ရူဝံ— (ပါဠိ) ခိုင်မြဲခြင်း။ မရွေ့မရှားအမြဲ တည်နေသော
 ကြယ်ကိုဆိုသည်။ (သိကြားနေရာ ဝေဇယန္တာ
 နန်းပြဿာဒ်များ၌ တတ်ထားသော စိန်ဖူးကို ခူဝံ
 ခေါ်ရာ။ ထိုစိန်ဖူးကို ပင် ခူဝံခေါ်ကြဟန်တူသည်။
 မြောက်မျက်နှာ အရပ်၌ မရွေ့မရှား တည်နေ
 သော ကြယ်ကို ခူဝံဟု အများပြောဆိုနေကြသော
 စကားလည်းရှိ၏။ အသဉ်ကြယ်လည်း မြောက်
 မျက်နှာ အရပ်၌ မရွေ့မရှား တည်နေ၏။ ဆင်
 ခြင်လေ။

ကင်းစမ်း=ကင်းစမ်းအမည်ရှိသော တောင်။

လေပြေ=ညှင်းညှင်းသာသာ တိုက်ခတ်သောလေ။

၃။ ပွဲခါညောင်ရေ။ သွန်းမြဲပေတည့်။ ရှိသေသဒ္ဒါ။
 ထုံးစဉ်လာဖြင့်။ မဲဇာရပ်သူ။ တောင်းဆု ယူသည်။ ရွှေကူ
 တော်နှင့်။ ရှုတိုင်းတင့်သား၊ ဝေးမြင့်သီခေါင်၊ မဲဇာချောင်
 က။ တတောင်လုံးမှိုင်း၊ စ၍ဆိုင်းသော်၊ တောင်တိုင်းရှက်
 ၍၊ ဝန်းကာဝှေ့သည်၊ တောင်ငွေ့ဝေဝေ၊ အထွေထွေနှင့်၊
 လေလည်းရောရာ၊ မိုးမပါပဲ၊ သံဝါပြောက်ပြောက်၊ ဆီးနှင်း
 ပေါက်လည်း၊ မိုးလောက် ပြင်းထန်၊ သွန်းချပြန်သော်၊
 ယုဂန်ထင်ရှား၊ တောင်တော်ဖျားက၊ ရထားယာဉ်သာ၊
 နေစကြာလည်း၊ ရောင်ဝါမထွန်း၊ ချမ်းရှာလွန်း၍၊ တည့်
 မှန်းချိန်နေ၊ ရောက်လွယ်စေဟု၊ စေ့ရေလှည့်လည်၊
 တလျှော်မြည်သည်။ ။ နေခြည်ဖြာမှနှွေးသောကြောင့်။ ။

ခက်ဆစ်အဓိပ္ပါယ်များ။

ထုံးစဉ်လာ=ထုံးစံအစဉ်အလာ၊ ထုံးတုံးစံ။

ခေါင်= (ပေါ်ရာဏ) ဝေးကွာသည်။ ခေါင်ဟူသော
 စကားသည်အထွတ်အမြတ်ဟူသောအနက်၊ အကဲ
 အလွန်ဟူသော အနက်၊ ရှားပါးသည် ဟူသော
 အနက်၊ ရင့်မာသည်ဟူသော အနက်များ၌လည်း
 ရသင့်၏။

ယုဂန်= (ပါဠိပျက်) ယုဂန္ဓိရ်တောင်၊ (ယုဂန်ကား ယုဂန္ဓ
 ရဟူသော ပါဠိမှ ပျက်ယွင်းလာသော စကား

ဖြစ်သည် ယုဂ=ဓရ၊ ယုဂ- အစုံ ဓရ- ဆောင်
သည် နေလအစုံကိုရန်ထွက်ဆောင်သောတောင်။
စေ့ရေ- စေ့စပ်စွာရေထွက်ဆင်းခြင်းသည်။

၁၂။ မဲဇာသစ်တောမှ ရတနာသိဃ် ရွှေမြို့
တော် ဝန်ကတော်နှင့် သားသွီးတို့အား
တမ်းတရတူ။

၁။ ဝေရွန်းစန္ဒာ။ ချမ်းရိပ်သာက။ မျက်နှာတူရူ
တသည့်သူလျှင်၊ ဇမ္ဗူအောင်ခန်း၊ ပြည်ကြွင်းသို့၊ ၂ ရောက်
ပန်းကြီးအင်၊ နေမရွှင်ခဲ၊ လွင်လည်းတဆိုင်၊ မြိုင်လည်းတ
ထွေ၊ မြေလည်းတထူး၊ ဝေးခေါင်ကြူးသို့၊ ရောက်ဖူးမည်
ထား၊ ရွှေညာဖျားဟု၊ ရွှေဖျားမဆွ ကြားရသည်သာ၊ ဘယ်
ရပ်မှာဟု၊ ခြင်းရာတစ်၊ တတ်မသိခဲ၊ ကျွန်းကြီး ချက် ချာ
တို့နေရာနှင့်၊ ဘာသာကဲ့လှမ်း၊ မြိုင်တောဝှမ်းဝယ်။ အချမ်း
မတူ၊ အပူမမျှ ကြုံဘိရရှင်၊ သိဃ်အောင်မြေ၊ လယ်ချက်ဗွေ
ဝယ်၊ နေလည်းတဆန်း၊ နန်းလည်းတခြား မထွေပြားတည့်၊
ကိုးပါးနဝရတ်၊ ရွှေပြာသာဒ်နှင့်၊ မျက်မြတ်လျှ ရည်။ ထွန်း
လှည့်လည်သည်။ ။ နေခြည်=ထဲတွင်ပါလိမ့်မည်။

မှတ်ချက်။ ၁-ချမ်းရိပ်သာသို့ဟု မူကွဲရှိ၏။

ခက်ဆစ်အဓိပ္ပါယ်

ရွှန်း= ထွန်းတောက်သည်။

စန္ဒာ= (ပါဠိ) လ။

ချမ်းရိပ်သာ= ချမ်းမြသာယာသော နေရာ။

ဖြစ်သည် ယုဂ=ဓရ၊ ယုဂ-အစုံ ဓရ-ဆောင်
သည် နေလအစုံကိုရန်ထွက်ဆောင်သောတောင်။
၈၀၀.၈၇-၈၀၀.၈၈ ရေတွက်ဆင်ခြင်သည်။

၁၂။ မဲဇာသစ်တောမှ ရတနာသိင်္ဃံ ရွှေမြို့
တော် ဝန်ကတော်နှင့် သားသွီးတို့အား
တမ်းတရတု။

၁။ ဝေရွှန်းစန္ဒာ။ ချမ်းရိပ်သာက။ မျက်နှာတူရူ
တသည့်သူလျှင်၊ ဇမ္ဗူအောင်ခန်းပြည်ကြွန်းသို့၊ ၂ ရောက်
ပန်းကြီးအင်၊ နေမရွှင်ခဲ၊ လွင်လည်းတဆိုင်၊ မြိုင်လည်းတ
ထွေ၊ မြေလည်းတထူး၊ ဝေးခေါင်ကြူးသို့၊ ရောက်ဖူးမည်
ထား၊ ရွှေညာဖျားဟု၊ ရွှေဖျားမဆူ ကြားရသည်သာ၊ ဘယ်
ရပ်မှာဟု၊ ခြင်းရာတစ်၊ တတ်မသိခဲ၊ ကျွန်းကြီးချက်ချာ
တို့နေရာနှင့်၊ ဘာသာကွဲလွမ်း၊ မြိုင်တောဝှမ်းဝယ်၊ အချမ်း
မတူ၊ အပူမမျှ ကြုံဘိရရှင်၊ သိမ်အောင်မြေ၊ လယ်ချက်ဗွေ
ဝယ်၊ နေလည်းတဆန်း၊ နန်းလည်းတခြား မထွေပြားတည့်၊
ကိုးပါးနဝရတ်၊ ရွှေပြာသာဒ်နှင့်၊ မျက်မြတ်လျှံရည်။ ထွန်း
လှည့်လည်သည်။ ။ နေခြည်=ထဲတွင်ပါလိမ့်မည်။

မှတ်ချက်။ ၁-ချမ်းရိပ်သာသို့ဟု မူကွဲရှိ၏။

ခက်ဆစ်အဓိပ္ပာယ်

ရွှန်း= ထွန်းတောက်သည်။

စန္ဒာ= (ပါဠိ) လ။

ချမ်းရိပ်သာ= ချမ်းမြသာယာသော နေရာ။

တူရူ=(ပေါရာဏ) တည့်တည့်။

ကြွန်း=အထွတ်အမြတ်။

ရွှေညာဖျား= အညာအရပ်၏ အဖျားအစွန်။ ရွှေကား
ကဏ္ဍသုခအလို့ငှါ သုံးထားသောစကားတည်း။

မဆွ=(ပေါရာဏ) ရွှေဦးရွှေဖျား။

ခြင်းရာတစိ=အခြင်းအရာ အနည်းငယ်မျှ (တစိ အနည်း
ငယ်)

ဘာသာ=အလေ့။

နဝရ= နဝရတနာ (ပါဠိ) နဝ-၉-ရတနာ။ ရတနာ။
ရတနာ ကိုးပါးကို ဆိုလိုသည်။

ပြဿာဒ်=ပါသာဒ (ပါဠိ) ဤပြဿာဒ်ကား အုပ်ဖြင့်ပြီး
သော မင်းတို့၏ စံရာတည်း။

၂။ နေဝန်းဖန်ဝါ။ တိမ်ကြာလည်း၊ အာကာပိတ်စီး။
ကျွန်းလုံးညီးမျှ၊ ထိန်းမိုးလယ်၊ ပြုံးပြုံးကယ်၍၊ အံ့ဘွယ်ရှက်
သန်း၊ ရှုမန်းတည့်၊ ရွှေနန်းမှန်စီ၊ ရှိရာစီသို့၊ မြောက်ချီဦး
တင်၊ စက်ရာဝင်လည်း၊ ကြည်လင်ရှိခိုး၊ စက်ရာ နိုးလည်း၊
လက်မိုးလှည့်လည်၊ မြော်မိသည်ရှင်၊ ရွှေပြည်တော်မှာ၊ ခုချိန်
ခါကို၊ သူဇာသာစံ။ မိတ်နံမပြား။ ခါတ်တံခါး၏။ ယုန်းစား
ရွှေမှာ။ ပျော်ဘွယ်သာရှင်။ သီတာပတ်ကုံး။ မြစ်နှင့် ကျုံး
လည်း။ တလုံးတည်းရေ။ စီးထွေထွေတည့်။ မိုးစေ့မခေါင်။
လက်ျာမြှောင်လျက်။ နှုတ်ဆောင်ယူပို့။ လေ၏ သို့ လျှင်။
ရွှေမြို့ ရွှေပြည်။ ဝန်းပတ် လည်သည်။ ။ ရေကြည် သဲပြင်
သာလိမ့်မည်။

ခက်ဆစ်အ ဓိပ္ပာယ်။

စက်ရာဝင်=အိပ်ရာ ဝင်သည်။

စက်ရာနိုး=အိပ်ရာမှ နိုးသည်။

သူဇာသာစံ=အရှေ့မျက်နှာ၌ရှိသော တံခါးတို့၏အမည်။
 ရွှေဘိုမြို့၌ မြို့ရိုးတံတိုင်း ၂ထပ် ရှိသည်။ သူဇာ
 တံခါးမှာ အတွင်းမြို့ရိုး သာစံ တံခါးမှာ အပြင်
 မြို့မှာရှိသည်။

မိတ်နံမပြား=မိတ်နံ မကွဲပြား၊ မိတ်နံ အတူတူပင် ဖြစ်
 သည်။ (သူဇာလည်း သောကြာနှင့် အင်္ဂါနံ-သာ
 စံလည်း သောကြာနှင့် အင်္ဂါနံ-ဆွေသား ဟူ
 သောမိတ်ဘက်နံချည်းဖြစ်ကြသည်ကိုဆိုလိုသည်။

သီတာ=(ပါဠိ)မြေသော ကျုံးရေ၏ ဂုဏ်ပြစကားတည်း
 (သီဒါ-ဟု ရှိလျှင်လည်း သင့်၏။ သီဒါ ဟု စာရှိလျှင်
 မြင့်မိုရ်တောင်ကို ခုနှစ်တန် ဝန်းရံ နေသည့် သီဒါနှင့် တူ
 သည်ဟု အဓိပ္ပာယ်ယူရမည်။)

ပတ်ကုံး=ပတ်ဝန်းကျင်။

ကျုံး=မြို့ပတ်လည် တူးထားသော အရာ။ (ရေကျုံး၊
 ညွှန်ကျုံး၊ ချောက်ကျုံးဟု ကျုံးသုံးမျိုးရှိသည်။
 ‘ရေညွှန်’ အခြောက်။ အစောက် ပြောကျယ်။
 သုံးသွယ် ကျုံးမြောင်း။ မြစ်ငယ် လောင်းသို့”
 မဃဒေဝဇကောသစ်။

၃။ နွေကျွန်းသန်ကာ။ ၁။ ခုချိန်ခါကို ကျောင်းသာ
 ရာမခင်း။ စေတီတွင်းဝယ်။ သီတင်းအလှူ။ ရွှေပြည်သူတို့။

ဆုယူစည်းဝေး။ ဖြူဖြူဖွေးလိမ့်။ စက်မှေးခိုက်တွင်း။ အိမ်
မက်မြင်သို့။ မရှင်ရူတ ၂ လွမ်းလိုက်လှရှင်။ ညွှန်ပြကျိုး
ဆက်။ ဆယ်ကျော်သက်က။ ကြင်ဘက်အတူ။ တောင်းဆု
ယူသည်။ အိမ်သူခချာသွယ်။ သိုးယောက်မယ်နှင့်။ ပင်လယ်
ခြားရာ။ ခရီးကွာသို့။ မှာလည်းမကြား။ သွားလည်းမသင့်။
ဖြစ်သဖြင့်လျှင်။ ပူခွင့်ရှည်ရေး။ ရှိချေသေး၏။ ရင်သွေးရွှေ
တောင်။ သားမောင်နှမ။ ဆင်းသိင်္ဂီတို့။ မွေးဘရင်ခွင်။ ရွှေ
လက်တင်၍။ ယူငင်ပိုက်ဖြား ဖျော်မည်များနှင့်။ နှစ်ပါး
မျက်ခြည်။ သားနှင့်ရည်သည်။ ။ ရွှေလည်- ဆွဲချင်ရှာလိမ့်
မည်။ ။

မူကွဲ ၁။ နွေကျွန်းသံဝါဟူ၍၎င်း မူကွဲရှိ၏။

၂။ မရှင်ယုယဟူ၍၎င်း မူကွဲရှိ၏။

ခက်ဆစ်အဓိပ္ပာယ်များ။

နွေကျွန်း = နွေယွန်းသည် (ကျွန်းကိုက ယွန်းဟုပုဒ်ဖြတ်)
သန် = မိုးဥတု ပရိယာယ် ဖြစ်သည် (ဝသော, ဝသန္တ
ဝသန်, သန်, ဝသန်ချိန်ကာ- တို့ကား မိုးဥတု ပရိ
ယာယ်တို့တည်း)

မရှင်ရူတ = မရှင်မလမ်း တသမြည်တမ်းသည်။

ကျိုးဆက် = အကျိုးဆက်, အဆက်ပါလာသော အကျိုး။

ရင်သွေးရွှေတောင် = ရင်သွေးရွှေတောင်တို့ကား သား
ပရိယာယ်တည်း။

သိင်္ဂ = သိင်္ဂီဆိုလိုလျက် ကာရန်ကို ဝဲ၍ သိင်္ဂဟု ဆိုသည်။
 နွားချိုဖျား သဏ္ဌာန် မြေပြင်မှ အလိုလိုပေါက်
 လာသောရွှေကောင်းတမျိုးကိုသိင်္ဂီ ရွှေသို့မဟုတ်
 သိင်္ဂနိက်ရွှေခေါ်သည်။

ပိုက်ဖြား = ယုယချော့မော့သွေးဆောင်သည်။

မျက်ခြည် = အမျက် ကျောက်ကွင်း (ခြည် = အကွင်း၊
 ပတ္တမြားတခြည်၊ ဆန်တပြည်ဟူသောစကားကိုရှု
 လက်ဝဲသုန္ဒရ၌မောင်နှင့်မောင်ရွှေသားဟူသော
 သားနှစ်ယောက်ရှိသည်။ နှစ်ပါးမျက်ခြည်၊ ထား
 နှင်းရည်သည်ဟု စပ်ဆို ခြင်းသည်။ သားနှစ်
 ယောက်ကိုရည်ညွှန်း၍ စပ်ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။

၁၃။ မိုးဘွဲ့ရတု

၁။ နတ်ပန်းဝေဖြိုင်။ သဇင်လှိုင်က၊ ဖြိုင်ဖြိုင်မကြ၊
 စွတ်ရုံဖွဲ့၏၊ သွန်းမြဲကန်မှာ၊ ဆင်ရာတိမ်မိုး၊ ခေါ်ကြရိုးတည့်၊
 မကြိုးမထစ်၊ မဟစ်မဝင့်။ မရင့်မမြည်၊ ဆော်စည်မရွမ်း၊
 ရွှေစတန်းကို၊ *ဆင်လှမ်းရာတိမ်၊ ခုတကြိမ်မူ၊ တောင်လိမ်
 မြောက်ကွေ့၊ မိုးသားရွေ့လျက်၊ ညဉ့် နေ့ ကျော် ကြူး၊
 ဝဲခန့်မြူးမှု၊ သန်ဦးလ တူ၊ မိုင်းရင့်ရှုသည်၊ အ ပူ ရှာ မိုး
 ကျယ်တော့၏။

မူကွဲ ... ဆော်ကြရိုးသည်။

ဆင်လမ်းရာတိမ်။

၂။ မြတ်နန်းရွှေလှိုင်။ ဘုံဦးကိုဝယ်၊ စိုးပိုင်ရမေ့၊
ရွှင်လန်းရွှေလျှင်၊ ငြီးငွေ့စနိုး၊ အသစ်မိုးဟု၊ တန်ခိုးဘုန်း
ကို၊ သိစိမ့်ဆိုသို့၊ ပြလိုသော်လည်း၊ ရှေးကနည်းလျှင်၊
တင့်ရည်ပျော်ပါး။ မကစားတည့်၊ နည်းမြားမရွာ၊ ရပ်
သောခါမူ၊ အာကာမြင့်နိမ့်၊ ဘယ်ညာခြံမ့်လျက်။ လွှမ်း
စိတ်ထပ်သာ၊ ဆင်ယင်ပါ၍၊ အဝါအနီ၊ ချယ်စီမပြမ်း၊ မိုး
တခြမ်းက၊ တိမ်ငြမ်းစိုက်ထူ၊ ပြတော်မူသည်။ မဖြူပြာသိုး
သွယ်တော့၏။

၃။ ပတ်သန်းစွေအိုင်။ တဖြိုင်ဖြိုင်လျှပ်၊ ရွာနိုင်လေ
ခြင်း၊ ငယ်ကရင်း၍၊ သက်နှင်းအတူ၊ တောင့်တသူနှင့်အတူ
မကွာ၊ စုံပါစေဦး၊ နှစ်မကျူးလည်း၊ နှစ်ကူးရုံမျှ၊ လင့်
ကောင်းစွာတည့်၊ မိုးကရင့်ရှု၊ သူကတကွေ၊ သို့စင်မေ့သော်
ပျောက်ပြေပါအောင်၊ ကြံရေးဆောင်လျက်၊ တစောင်း
တစည်း၊ ပန်းလည်းတစုံ၊ စည်းခုံတဆူ၊ ရွှေဂူနံသင့်၊ ဘုန်း
တော်နှင့်ကို၊ ရက်မြင့်မရည်၊ စုံတော့မည်ဟု။ ညွတ်ကြည်
ဆုယူ၊ တောင်းမှတ်မူသည်၊ တဆူသာ ကိုးကွယ်တော့၏။

ခ ကိဆစ်အဓိပ္ပါယ်များ။

သန်ဦးလ = မိုးဥတုတွင် အဦးဆုံးလ။

မမြင်း = မရောနှောမရောမရှက် (ပြမ်းရောသည်။)

ကျူး = လွန်သည် ကံသည် တိုးပွားသည်။

လင့် = စောင့်ဆိုင်းသည် ဆိုင်ငံသည်။

၁၄။ မယ်ဘွဲ့ရတု

၁။ ဝေမောဉ်မင်းလွင်၊ မိုင်းမိုင်းဆင်လျက်၊ ဝါဝင်
 ချမ်းမြေ့၊ ကြံသည့်နေ့ဝယ်၊ အရှေ့ ပြုဗွာ၊ ဆီကသာလျှင်
 ချစ်ရာကြင်တော်၊ သွေးဆောင်ခေါ်သို့၊ စွယ်တော်ဘုန်းဝေ
 မြတ်သော မွေ့ကို၊ ညောင်ရေသွန်းလှ၊ တင် ရောက် သူ
 ကြောင့်၊ သည်းအူခေရစ်၊ တားမြစ်မနိုင်၊ မခိုင်ကဲ့ပြို၊ ယင်း
 ယိုသတိ၊ မျှော်မိတုံတုံ၊ တစုံမက်မက်၊ ဆထက်ဆယ်ပြန်၊
 ရှိရဟန်ကို၊ ဝေယံဘုံများ၊ စံလွတ်ထားသည်။ ။ သိကြား
 မျှော်ကြည့်ပါစေသော်။

၂။ နေရောင်လင်းစင် ဝင်းဝင်းထင်လျက်၊ ကောင်း
 ကင်တခါ၊ နီလာကိုယ်နှင့်၊ မညှိမိုင်းပြာ၊ သို့သောခါဝယ်၊
 ဂန္ဓာပျံ့ကြိုင်၊ ဧလွိုင်သား၊ နှင်းခိုင်မာလာ၊ ထုံမျိုးပါနှင့်၊
 ကေသာမြတ်ကုံး၊ သိသီရိလျက်၊ မပြုံးဘဲကို၊ ရယ်သလိုဟု
 မှတ်ဆိုဝိုးဝါး၊ ထိုင်မိမှားခဲ့၊ စံထားဘက်ကွာ၊ မိုး သူဇာ
 လည်း၊ မသာတန်လေ၊ ဣန္ဒြေနှင့်၊ မူနေတည်ကြား၊ ကြင်
 ဘွယ်များသည်၊ အသားလှော်မူည့် ဝါရွှေသောဝ်။

၃။ ရွှေညောင်ရင်းတွင်၊ ပျူငှါဆင်၍၊ ရေစင်အတူ
 သွန်းမည့်သူဟု၊ မူယူပြုပြင်၊ ရိုးရိပ်ထင်လျက်၊ မြင် လည်း
 မြင်ရုံ၊ ကြုံလည်ကြုံသစ်၊ တွေ့ဦးဖြစ်၍၊ သနစ်သနာ၊ လျှောက်
 ဘွယ်သာကို၊ ခါခါဖန်ဖန်၊ မေ့ကျန်သတိ၊ မလျှောက်မိခဲ့၊
 မဏိဂူဟာ၊ လိုက်နန်းမှာလျှင်၊ ရိုးညှာပွင့်တန်၊ ဆန်းကြယ်
 ရံသို့၊ တင့်စံရွှေရောင်၊ လှတန်ဆောင်ကို၊ ရောက်အောင်

အခွင့်၊ နားတော်သင့်လိမ့်၊ အ ဆင့် ဆင့် ပွား။ ။ကြံ စိတ်
ပြားသည်။ ။စကားဖျော်ဖြည့်ကြာချေသောဝ်။

ခ ကိဆစ် အဓိပ္ပါယ်များ။

ပြုဗွာ-ပြုဗွ=ရှေ့ရပ်မျက်နှာ၊ ပြုဗွာဝိဒေဟ-အရှေ့ကျွန်း။
ဝေယန်ဘုံဖျား= ဝေယန္တ ဘုံဖျား။ ဝေ ဝ ယန် ဟု
ဆိုမည့်အစား ဝေယန်ဟု ဆိုထားသည်။

အုန္ဒြေ=ဣန္ဒြိယ(ပါဠိ)အကြီးအကဲ ဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်သော
တရား။

မဏိဂူဟာ= မဏိဂူဟာ(ပါဠိ)မဏိ=မြ။ ဂူဟာ=ဂူ။ မြဂူ
ဟုဆိုလိုသည်။

ဝံရှေ= ဆယ်မူးပြည့် စံတင်လောက်သော ရွှေကောင်း။

၁၅။ သာလိကာစေရတု-မောင်ဘွဲ့။

၁။ နုနီလေးလိမ္မာ။ သာလိကာတို့နေရာဝေးခေါင်၊
ပန်းမိုးတောင်က၊ ကံဆောင်နတ်ပေး၊ ငယ်က မွေး သည်
မျက်သွေးမှန်မှ လှမျိုးစုံ....။ ရွှေစုံပွင့်ခိုင်၊ ထုံ ပေါင်း ကြိုင်၊
သို့မယ်ဆိုင်သည့်သူ၊ သက် ရွယ် တူ နှင့်၊ ငယ် မူ မ ပျက်
ကြင်ပါလျက်ကို၊ ဆင့်သက်ခါတွေ၊ ကုန်ခန်းစေဟု၊ ကြာ
လေသည်ဖြစ်၊ မြော်တွေးစစ်မှု၊ သည်နှစ် ဝသန်၊ ကျူး
ရောက်ဟန်နှင့်၊ ကတန်ဆင့်ပွား၊ မစေအားလည်း၊ စကား

ဖြောင့်ဖြောင့်ကြားသင့်လေဟူ။ ညွတ်ခွေမှီအုံး။ ရရှင်ပြုံးသည်
နှလုံးစိတ်ဆာဝေသောကြောင့်။

၂။ ဆက်ရေးကြိမ်ခါ။ ဆက်စရာမူ၊ မွေရှာ ကြိမ်
မောက်ဆင့်ကာလျှောက်လိမ့်၊ လေအောက်၊ လေညှာ၊ ပင်လယ်
မှာလျှင်၊ နီလာပိတ်ဖုံး။ မြော်မဆုံးအောင်။ မြစ်လုံးတောက်
တိန်၊ ရေတက်ချိန်ကို၊ နေရှိန်မပွင့်။ တိမ်ခိုးလွင့်၍၊ လနှင့်အာ
သဠ။ နီးမည့်ဟန်လျှင်။ ရံဖန်ဝိုက်ဝဲ။ ဂိမ္မာဘဲဟူ။ သင်း တဲ့
ရောင်နှယ်မိုးဝန်းဆွယ်လျက်၊ စံပယ်ကြိုင်မွေး၊ လှိုင်ပျံသေး
ရှင်။ လွမ်းရေးကြိုက်ကြို၊ ခုလာပုံသော်၊ လက်စုံချီးမိုး။ အ
စဉ်ကိုးသား။ ဆင်ကြိုးတဆူ။ မြတ်ရွှေဂူဝယ်။ မဉ္ဇူညွန့်ရှင်၊
ပန်းရွှေစင်နှင့်၊ ဆက်တင်ယူကျုံး။ ဓိဋ္ဌာန်၊ သုံးသည်၊ တကုံး
မြတ်လွှာခွေသောကြောင့်။

၃။ မျက်သွေးတိမ်ပြာ။ မှောင်တကာကို၊ ပယ်ခွါ
ဝေးလွင့်၊ တောင်မွန်းတင့်သို့၊ နှိုင်းသင့်မတန်၊ ရွှေဘုန်းဘန်၍၊
ဗိမာန် သာတူတ်၊ ဖြူဖြူ ညွတ်သည်။ ရွှေလွှတ်တော်မှာ၊
ခယမ်းရာဝယ်၊ ဆက်စာတခွေ၊ ပို့လျှောက်ချေလော့၊ ခါနွေ
မကျူး၊ မင်းလွင်မြူးသား၊ တန်ခူးကဆုန်၊ မာသကုန်လျှင်၊
နယုန်လိုလို၊ တိမ်သားညို၍၊ ဝါဆိုချိန်သင့်၊ လဝန်းမြင့်ခဲ့
မယ်နှင့်သူကို၊ ဝေးစေဆိုသို့၊ တောင်ညိုမဆီး၊ ခရီး မကွာ
သီဒါမခြား၊ ခေါ်သံကြားလျက်၊ နတ်များပိတ်ပင်၊ တား
သောသွင်လျှင်၊ သို့စင်ပူပန်၊ ရှိရဟန်တို့၊ မကျန်ပေါင်းရုံး
လျှောက်စာကုန်းသည်။ မဖုံးပိတ်သာ ပေသောကြောင့်။

ခက်ဆစ်အဓိပ္ပာယ်များ။

စိတ်ဆာ=စိတ် မစွမ်းမသန် ညှိုးနွမ်း ပန်းရံခြင်း (မှတ်
ဆာသည် ဟူသော ဝေါဟာရဖြစ်သည်။ ရင်ဆာ
သည်ဟူ၍လည်း ဆိုနိုင်သည်။)

ဓိဌာန်= အဓိဌာန် (ပါဠိ) ဆောက်တည်ခြင်း၊ (စိတ်၌
ယှဉ်ခြင်း ထားခြင်းကို ဆောက်တည်ဆိုသည်။)

တကာ=(ပေါရာဏ) အများ။

ဖြူးဖြူး=ဖြောင့်ဖြောင့်။

၁၆။ ကျေးစေရတု မောင်ဘွဲ့။

၁။ စိုးမင်းနေရာ။ သင့်ရုံတွာသား၊ အာကာတရိုး၊
ကောင်းကင်မိုးဝယ်၊ တန်ခိုး ပြင်း၌နီ။ နေက ဝန်းလျှင်။
ပြည့်နီကြံထွေး၊ အိမ်မက်ပေး၍၊ စာရေးစကျဉ်၊ တောင်တ
စဉ်တွင်၊ တိမ်ယဉ်ဆီမှ၊ ဆင်းလှာရသည်၊ သူဝ ရန်အောင်၊
ကျော့တန်ဆောင် ညိုရောင်စိမ့်စိမ့် လှလေးငြိမ့်မှု၊ မျှော်လိမ့်
လေရာ၊ သို့ကိုသာလျှင်၊ မျက်ဝါရှိန်ငွေ့၊ သူ့ဓလေ့နှင့်၊ ယနေ့
စာခွေ၊ ရောက်လှာချေ၏။ ခါနွေကျူးကျော်၊ မိုးညွန့်
ပေါ်တွင်၊ မပျော်စတောင်း ပျော်ဘို့ကောင်းသည်။ ။လေ
ကြောင်း ပျံ့ခွင့်သာပြီသော်။

၂။ စိုးဝင်းရွှေဝါ။ မီးလျှံပါသို့၊ တောက်ဖြာရံသည်၊
ရောင်လေးမည်နှင့်၊ နတ်စည်ဗဟိုရံ၊ တီးလျှောက် ဆိုသား၊
မြင်းမိုရ်ယုဂန်၊ နေဗိမာန်လျှင်၊ သိန်ကန်ကသာ၊ ရှင်းရှင်းခွါ
၍၊ ထွန်းဝါတန်ဆောင်၊ ဝင်းဝင်းပြောင်သော်၊ နှင်းရောင်
မလွတ်၊ သီတင်းကျွတ်အောင်၊ ရွှေလွတ်တော်ဝယ်၊ ကြာမော

ဘယ်ကို၊ ဆွေးမယ် တွေးမိ၊ သည့်နှယ်သိက၊ ပျောင်းအိ
ညွတ်ခွေ၊ ရှိပလေလိမ့်၊ တွက်ရေပေါင်းစု၊ မိုးရတုဟု၊ ယခု
အခါ၊ မိုးဩဘာဖြင့်၊ သံဝါညောင်းညောင်း၊ ညွတ်ညွတ်
ပျောင်းသည်။ ။ရွှေမောင်းသံဆင့် နာရီသောင်း။

၃။ မိုးတွင်းလေသာ။ ငြိမ့်လှာသော်၊ မြင့်ကြာလေ
နိုး၊ ခွေးနှင့်မိုးကို၊ ရက်ကိုးဆယ်မိ၊ နီးခဲ့ပြီတည့်၊ နဒီရေဆန်၊
ကမ်းပြည့်ရန်နှင့်။ ပန်းမန်ထွေထူး၊ ပွင့်ချိန်ကျူးလျက်။ မဖူး
ရောက်လှာ။ သို့စင်ကြာဟု။ မျက်ပါဟန်နှင့်။ သူ့အကျင့်ကို။
ထောက်ချင့်တွေးခေါ်။ ကြံပါသော်လည်း။ မမြော်မြင်တတ်
စိတ်စွဲမှတ်ခဲ့။ မျိုးမြတ်သက်ဝေ။ နှလုံးပြေအောင်။ ထုံနှေ
သင်းကြိုင်။ ပန်းလက်ကိုင်၍။ ရွှေလိုက်မုခင်။ စွယ်တော်
ရှင်ဝယ်။ တိုင်ပင်ပြောတော်။ မပါသော်လည်း။ ပူဇော်သံ
ညောင်း။ ဆုယူတောင်းသည်။ ။မေ့ပေါင်းလျှ် ပွင့်ဝါ
နီသောင်း။ ။

ခက်ဆစ် အဓိပ္ပာယ်များ။

မြင်း၅န့်=အလွန် လွှမ်းမိုးသည်။

သူဝ=သုဝ (ပါဠိ) ကျေး ကျက်တူရွေး။

လေ=သဘော အလေ့ အလာ (လေ့ကား-ပါဠိနှင့်
မြန်မာရောစပ်ထားသော ကပြားစကားမျိုးဖြစ်
သည်။ ဓမ္မ-အလေ့-လေ့။ တနည်း ဓမ္မတာ
အလေ့-လေ့ ဖြစ်လာသည်။)

မိုးရတု=မိုးဥတု။ သက္ကတဘာသာ ရိတုမှ ရတု ဖြစ်လာ
သည်။

မြင့်ကြာလေနိုး = ကြာမြင့်လိမ့်မည်ထင်မှတ်၍။ (နိုးထင်မှတ်ခြင်း။)

၁၇။ ကျေးစေးရတု မောင်ဘွဲ့။

၁။ လေညှိုင်းလေသာ။ လဲလှယ်လာသား။ တွက်ချာနဂိုရ်။ မြိုင်ညိုညိုနှင့်။ မြင်းမိုရ်ယိုးမှား။ ဟေဝန်နားဝယ်။ ပျော်ပါးသာစံ။ မျိုးဆွေထံက။ ဘုံပျံ့ယဉ်စီး။ နတ်သွီးတို့ကောင်းချီးဆုယူ။ ပေးတော်မူ၍။ မွေးမြူချိုမြင့်။ ပျော်စထင်သည်။ မြပွင့်အရောင်။ ကျေးရွှေတောင်...။ ဆင်ပြောင်မုန်းပြင်း။ စွယ်ဝင်းဝင်းနှင့်။ ဂြိုဟ်မင်းရောက်ရာ။ တောင်မျက်နှာဝယ်။ ဆင်းဝါရွှေလှော်။ အလှကျော်သည်။ ကြွင်ဘော်ငြိမ်လေး။ ညီမထွေးလျှင်။ လွမ်းရေးပုံယင်။ ညှိုးမရွှင်ဟု။ ကြောင်းအင်တတွေ။ ရောက်သည်ခွေကို။ ဖျော်ဖြေခြင်းရာ။ လျှောက်ချေပါလော့။ တောင်မှာလေသွင်း။ နေမပြင်းသည်။ မိုးတွင်းနွေရက်ချိန်ခါသော်။

၂။ မြေသင်းမြေလွှာ။ ပေါ်စိမ့်ငါလျှင်။ ဒေဝါပဇ္ဇနံ။ ကမြူးခုန်လျက်။ ကဆုန်မည်ပေး။ မရောက်သေးတည့်။ နွေလေးလချိန်၊ ရာသီမိန်က။ စက်ရှိန်နတ်ဂြိုဟ်။ ပြောင်းလိုလိုနှင့်။ တိမ်ညိုဝန်းရှက်။ တခူးရက်တွင်။ ရွှေစက်တော်ချီရေဂမ္ဘီနှင့်။ နဒိမြစ်နယ်။ သာဆန်းကြယ်သည်။ ပျော်ဘွယ်မစဲ။ ကန်တော့ပွဲဝယ်။ ဝမ်းကွဲပူပင်။ ထွေနှောင်မြင်လျှင်။ သို့စင်လောင်ဆာ။ ရှိခြင်းရာကို။ ခွေစာပျောင်းပျံ။ ကြားပြန်ရသည်။ အစ်မဖြာဖြူရွှေမြို့သူတို့။ တရမပြေ။ လွမ်းမိုးစွေခွဲ

သက်ဝေသမျှ၊ ကဲ့သည့်လမျှ၊ မာသရာသီ၊ မိ သာ ဆီ သို့၊
ရောင်နီလင်းလင်း၊ လျှံ ပ ဝင်း သည်။ ။စိုး မင်း နေ စက်
ရှိန်ဝါသောဝံ။

၃။ နွေကြင်းနွေခါ။ ဥသန်ဝါတွင်၊ မကွာတူပင်၊
ပေါင်းမိကျင်၍၊ မျက်ဝင်ရွှေခဲ၊ အလျှံစွဲသား၊ ပုလဲရောင်
ထင်၊ ဘုံလူ့ခွင်ဝယ်၊ ပျော်ရွှင်စလောက်၊ ရည်တူပေါက်
သည်၊ သိုးယောက်ကြည်ယုံ။ ညီမစုံတွင်၊ ရွှေမုံလျှံပြေး၊
ကြော့ရည် သွေးနှင့်၊ နှောင်းထွေး သက်ဝေ၊ ဆက် မြူ
တေကို၊ ပြန်ပြေချိုလျက်၊ နေပေါင်းဆက်ခဲ၊ ရွှေစက်ချရာ
မိမိလာဝယ်။ ထွေရာသနစ်၊ သာသည်ဖြစ်ကို၊ စိစစ် ဆင်
ခြင်၊ ရေးရေးထင်လျက်၊ ထွတ်တင် ဇိနော်၊ တန်ခိုး
တော်နှင့်၊ အကျော်ရွှေကူ၊ မြတ်လေးဆူတွင် ဝေပူမျက်ရှင်၊
ရွှေထီးတင်သည်၊ ရွှေယင်မြှော်ခါတ်၊ မွေတော်မြတ်ဝယ်၊
သိုး ပတ် လက်ျာ၊ လှည့်စကားနှင့်၊ ပန်းဝါ လက်ကိုင်၊
သိုးယောက်ဆိုင်လျက်၊ ကိုယ်တိုင်တူကူ၊ မပူးရ၍၊ ဌာန
အကျော်၊ ရွှေပြည်တော်၌၊ ပူဇော်သကာ၊ တောင်းလျှောက်
ရာကား၊ မြတ်စွာသခင်၊ ရွှေလင်းပင်ဟု၊ ထွက်တင်မွန်ကင်း၊
ခြောက်ရောင် လင်းသည်။ ။ဝိုးဝင်း ရွှေမျက်သိင်္ဂီသောဝံ။

ခက်ဆစ်အဓိပ္ပာယ်များ။

ပုံယင် = (ပေါရာဏ)အများ။

မိသာ = (ပါဠိ)တာကူးလ-မိသာရာသီကိုဆိုသည်။

ဇိနော် = ဇိန(ပါဠိ)ငါးမာရ်အောင်မြင် ဘုရားရှင်၊

ဝေပူ = ဝေပုလ္လ(ပါဠိ) ဝေပုလ္လတောင်ကိုဆိုသည်။

၁၈။ ကျေးစေရတု မောင်ဘွဲ့။

၁။ ငွေပွင့်ထိန်ပြာ။ စတိန်သာနှိုက်၊ သမ္မာ မြူတော၊
တန်ခိုးဝေသည်၊ အနေကဝက်၊ အိမ်မက် ညွှန်၍၊ မင်းခွန်
သီဒါ၊ သလ္လာတစင်း၊ ချင်းတွင်းလှေဆန်၊ တောင်လေပြန်
နှင့်၊ ဂိမာန် နွေလ၊ ယင်းတွင် ရသည်၊ သူဝရွှေတောင်၊
ကျေးလှမောင်.... နှင်းရောင် စိုစို၊ တိမ်သားပြို၍၊ ပြာညို
စိမ့်စိမ့်၊ ယိုလိမ့်လိမ့် နှင့်၊ မိုးနိမ့် ရာသီ၊ မြို့ကမ်း နီသို့၊
ရစ် သီကုန်း မြောင်၊ ပန်းလက်ဆောင်နှင့်၊ ရောက်အောင်
စာခေ၊ ဆက် ပို့ချေလော့၊ သက်ဝေရွယ်တူ၊ ဆင်းပြာ
ဖြူကို၊ မဉ္ဇူ ပွင့်လန်း၊ ညှိုး မမြန်းသို့၊ အဆန်းတကြယ်၊
လှမျိုးကြွယ်သည်။ ။ချစ်ဘွယ်ဂီဝါ၊ ရွှေသွေးကိုင်။

၂။ နေနှင့်ရှိန်ဝါ။ ဝေးသောခါလျှင်၊ တရာချပ်ရုံ၊
ရွှေပဒုသည်၊ ပွင့်ပိုဆက်သွယ်၊ ညှိုးသောနှယ်သို့၊ ခန်းလယ်
ရဝေ၊ ပျောင်းညွတ်ခွေ၍၊ လေလည်းမငြိမ်၊ တိမ်လည်း
မမှန်၊ သို့ဖြစ်ဟန်တွင်၊ ယ မန် ခါတွင်း၊ ရာသီ သွင်း၍၊
ဆီးနှင်းတခါ၊ အတာနှစ်ပြန်၊ သင်္ကြန်ကျူးကျော်၊ ရွှေပြည်
တော်ဝယ်၊ ရွှင်ပျော်လေရ။ ကြာမော စွဟု၊ ထိန်းယ
ကိုစီ၊ ပေါင်းစုံညီနှင့်၊ ကမ်းနီ မြို့နေ၊ မျှော်နှင့် ပေလိမ့်၊
မျှဝေတသက်၊ တနေ့ရက်မျှ၊ ပါဒဝက်နာချီ၊ မခြားပြီတည့်၊
ကုံးသီ ရစ် ချယ်၊ ချစ်ယုန်း နွယ် သည်။ ။နှစ်သွယ် နီလာ
ရေကျော်။

၃။ နွေသင့်ချိန်ခါ။ နတ်တန်ဆာသို့၊ ပွင့်ဝါမွေးကြိုင်

စကားခိုင်ကို။ ရှက်ပြိုင်နှစ်သွယ်။ ပွင့်ချင်းနှယ်၍။ ပျံ့ကြွယ်
 လှိုင်ကြူ။ ထားသောတူဟု။ မြင်သူတင့်တယ်။ ချီးမွမ်း
 ဘွယ်ဖြင့်။ စံပယ်ခေရစ်။ ပျော်မြဲဖြစ်လျက်။ သည်နှစ်နှယ်ပင်။
 ဝေးရပ်ခွင်ဝယ်။ ကြာတင်ရက်လှ။ မကဲ့ရတည့်။ သကြား
 အောင်မြေ။ နယ်တွင်းနေမျှ။ ထွန်းဝေထိန်ပြောင်။ ရွှေတန်
 ဆောင်သို့။ ရွှေဘောင်လှည့်ရာ။ ဌာပနာ၍။ မဟာသင်းကျစ်
 ရပ်သစ်သခင်။ ရှင်ပင်တဆူ။ မြင်းဖြူညီနောင်။ အဆောင်
 ဆောင်နှင့်။ သာခေါင်မှိုင်းမှို။ တိမ်ပန်းဆို့လျက်။ မယ်တို့
 နေရာ။ ချင်းတွင်းညာနိုက်။ ရွာသာတင့်တယ်။ ပျော်ပါး
 ဘွယ်သည်။ ။မြစ်ငယ်သီဒါ ရေဝေးကိုဝ်။

....၀....

ခက်ဆစ်အဓိပ္ပါယ်များ။

သမ္ဘာ = သမ္ဘာရ(ပါဠိ)ကုသိုလ်ကံအဆောက်အဦး။

ဂိဝါ = (ပါဠိ)ရွှေ။

ရဝေ = (ပေါရာဏ) နန်းအိမ်တိုက်ခမ်း။

သကြွန် = သကြန္တ (သကတ) သဗန္တ(ပါဠိ)

ပြောင်းရွှေ့ခြင်း။ သွားခြင်း (ဘုရင်ကေရာဇ်
 မင်းမြတ်တို့ ဦးဆုံး မင်္ဂလာ ပြုသည်ကိုလည်း
 သကြွန်ဆိုသည်။ တပေါင်းဟူသော မိန့်ရာသီမှ
 တကူး ဖြစ်သော မိသရာသီ သို့ ကူးပြောင်း
 သည်ကိုလည်း မဟာသကြွန်ခေါ်သည်။ အခါ
 အားလျော်စွာယူလေ။

သစ်ကျစ်=နဖူးစည်း။ သင်းကျပ်ဟူ၍လည်း ခေါ်သည်။

၁၉။ ကျေးစေရတု မယ်ဘွဲ့။

၁။ ဟစ်ကြွေးရှင်ပျော်=ငှက်ပေါင်းကျော်သည်။
ကန်တော်ထူးသစ်။ စီးမြစ် ရေဝင်း။ သောင်ပြင် နတ်ကျွန်း။
ပြောင်ပန်းတခုံ။ မြိုင်တောညိုတွင်။ ကုသိုလ်ကံမ။ မွေးဘွဲ့
ရသည်။ သိင်္ဂီလျှံစေ။ ကျေးမြူတေ....။ တိမ်မြေ ဖုံးအုပ်။
သာခေါင်ချုပ်သည်။ ရွှေလုပ်မြို့နယ်။ မြစ်လေး သွယ်နှင့်။
ရွှေလယ်ကျွန်းမှာ။ မိုးသူဇာကို။ ချိုသာခယ။ လျှောက်သမျှ
သည်။ လျှောက်စမပြေ။ ရှိရစ်လေ၍။ ပျံချေရောက်အောင်။
ကျေး များ တောင်တွင်။ ညိုရောင် မှမ်းမံ။ ကိုယ်လုံးလျှံ
လည်း။ တောင်ပံလည်ရေး။ ညွန့်ညွန့်ကွေးသည်။ ။ပျက်
သွေးဇဝါ ရွှေပွင့်လော့။

၂။ မြစ်တွေးစင်ရော်။ သောင်းသောင်းပျော်သား။
သောင်ပေါ် ရေဝန်း၊ မြစ်ကျွန်းသဲခုံ၊ ခရီးကြုံတွင်၊ ပဒိုကြာ
ညို၊ ပွင့်စေသူလျှင်၊ ပင်ကိုညက်စင်၊ ချောပြာလွင်ကို၊ ကျမ်း
ကျင်မသိ၊ မြင်လိုက်မိ၍၊ သတိမတည်၊ ရှိချေသည်နှင့်၊ မြေ
ဆည်မျက်မြင်၊ လျှောက်ပါလျှင်လည်း။ နေဝင် နီးအောင်၊
စီးတော်တောင်သည်၊ ရွှေရောင် ရေးရေး၊ မဆိုက်သေး၍၊
မှုတ်မွေးပြာညို၊ သူ့စိတ်ကိုလျှင်၊ လိုလိုပျောင်းပျံ၊ ကြံတွေး
ဆလျက်၊ ရု-တမပြေ၊ ဝေးနှင့်ချေဟု၊ လျှောက်လေ ညီ
ထွေး၊ မောင်ရွှေကျေးသည်၊ ရက်ဝေး မကြာစေနှင့်လော့။

၃။ ချစ်ရေးမြင်မြော်။ ဘုန်းကံပေါ်၍၊ နောက်တော်
လိုက်ရာ၊ မြစ်ကျွန်းသာထက်၊ နီလာ ကျောက်လွတ်၊ ရွှေ
ရည်ဆွတ်သို့၊ ထွားမှတ်တို့ကို၊ ရွှေနှားချီအောင်၊ လျှောက်
ဆိုသမျှ၊ ရှေးလစက၊ ပေါ်ပြမကျန်၊ အကုန်ပြန်မှ၊ နက်ဖန်
သဘက်၊ လေးငါးရက်ကို၊ မန်းစက်တော်ရာ၊ ထံသော
ခါလျှင်၊ ခြောက်ရွာကြီးတောင်၊ ကျွန်းရိပ်သောင်တွင်၊
ညီနောင်မြော်မှု၊ တွေ့အောင်ပြုလည်း၊ ဘယ်သူ့တမန်။
ဘယ်မြို့ပြန်ဟု၊ ဟန်ပန်မူလ၊ မသိကြအောင်၊ မြစ်ဝမြိုင်ခြေ၊
ငှက်တတွေကို၊ ရှာဖွေစည်းဝေး၊ တို့ဆက်ပေးသည်။ ။
ရှက်တွေးအသာနေလင့်လော့။

ခက်ဆင်အဓိပ္ပါယ်များ။

ခယ=ရိုသေစွာ ဝတ်တွား ခစားသည်။ လေးမြတ်စွာ
ဆည်းကပ်သည်။

မွမ်းမံ=ချယ်လယ်သည်။

မြစ်တွေ=မြစ်တွေ့ငှက်။

စင်ရော်=စင်ရော်ငှက်။

တမန်=တစုံတခုသော အကြောင်းကို ပြောကြားရန်
စေခိုင်းအပ်သူ။

၂၀။ ဘုန်းတော်ဘွဲ့ရဘု။

၁။ ပွင့်ဝန်းသာပျော်။ မိုးညွန့်ပေါ်ဝယ်၊ ရွှေမြော်
 ဘွယ်ကျင်ဦးလက်တင်၍၊ ဖူးမြင်စရာ၊ လသော်တာလျှင်၊ သာ
 ယာငြိမ့်အောင်၊ တင့်တယ်ဆောင်သို့၊ မြတ်ခေါင်ထွတ်တား
 တို့ဘုရားဝယ် သိကြားနတ်ရှင်၊ ဆက်သတင်၍၊ ဝါဝင်မိုး
 ကြွင်း၊ ဆောင်းတွင်းခါနှေ၊ ထွေထွေပွင့်လန်း၊ လသစ်ဆန်း
 သော်၊ ရွှေနန်းတော်ထဲ ဆင်ဖြူပွဲလျှစ် မစဲနိုင်ပြီ၊ ဇေယျဒီဟု
 မြန်လာညို၊ စ၍ဆိုမှု၊ ထိုထိုဝန်းရံ၊ ဘုံနန်းစံတို့၊ စေသံ
 လျှောက်စာ၊ ဆက်ပဏ္ဏာဖြင့်၊ ရောက်လွှာ ထူးဆန်း။
 ဘုန်းတော်ပန်းသည်။ ။ရှက်သန်းနေပန်ဝါဘုရား။

၂။ ဆင့်ညွန့်ရာဇာဓိပတိ၊ နတ်ပေါင်းတော်၍၊ သက်
 တော်ရှည်ကြောင်း၊ ချီးမြှောက်တောင်းရှင်၊ ဘေးလောင်း
 တော်မြတ်၊ မင်းမန္တာတ်တို့၊ မှူးမတ်ဝန်းကျင်၊ ပွဲသဘင်ဝယ်။
 သန့်စင်ရှာရွေး၊ မပါဝေးသို့၊ သားမြေးမိတ်စုံ၊ မျှိုကောင်
 ကြုံသား၊ မှူးပိုမက်ရာ၊ လက္ခဏာဖြင့်၊ မင်္ဂလာပွဲဝင်၊ စက်
 ရွှေစင်ကို၊ ဦးလင်ညွတ်ခွေ၊ ရှန်းရှန်းဝေလျှင်၊ ညာကျေ
 မဆိပ်၊ မှမ်းမှမ်းညိတ်၏၊ ရွှေစိတ်တော်တွင်၊ လှိုတော်
 ထင်က။ မြော်မြင်ပေးဆက်၊ ဝေပူမျက်ကို၊ ရွှေလက်
 တားတင်၊ ဘုံဥကဋ်နှင့်၊ ပလ္လင်ရွှေနန်း၊ ပွင့်လွှာဆန်းသည်။
 မျက်ပန်းရွှေမလ္လာဘုရား၊

၃။ မြင့်သွန်းညာမော်။ ဥကင်တော်ကို၊ နှုန်းလျော်
 ဘက်ပြိုင်၊ မတူနိုင်၍၊ ဖူးလှိုင်ရွှေမုံ၊ ချီးမကုန်ခဲ့၊ ဝန်းရံ

လွင်လွင်၊ တက်သစ်တင်လျက်၊ ငွေစင်ယိုးမှား ဆိုးဝိုးဝါး
 နှင့်၊ ပတ္တမြားအရောင်၊ ဝင်းဝင်းပြောင်မျှ၊ ဆောင်ယောင်
 ထွန်းပေါ်၊ သိန်ကျော်သည်၊ ဆင်တော်ဆွန့်၊ ထူးပြားဟန်
 မူ၊ ကျမ်းဂန်ကဗျာလောကစာ၌၊ လိမ္မာနှုတ်ငုံ၊ ပညာစုံတို့
 ထုံးပုံရွှေမြှော်၊ ရှာငြားသော်လည်း၊ မပေါ်မတင်၊ မမြင်
 ဘူးရာ၊ ကောင်းချီးညာရှင်၊ စကြာနိမိတ်၊ ရောက်သည့်တိတ်
 ကို၊ ဘိသိက်အောင်မြင်၊ မိုးသဘင်ဖြင့်၊ မြှောက်တင်ထွေ
 ဆန်း၊ နတ်တို့မွန်းသည်။ ။ထက်နန်းယန်မှာဘုရား။ ။

ခက်ဆစ်အဓိပ္ပာယ်များ။

သိကြား= သက္က (မဂ္ဂ) သကြ (သက္ကတ) ဤဝေါဟာရ
 ၂မျိုးတွင် ဣအား အက္ခရာ လွဲထည့်၍ သ
 တွင်လုံးကြီး တင်ပြီးလျှင် သိကြားဟုမြန်မာ
 ဘာသာ ခေါ်တွင်ကြောင်း ကိုးခန်းပျို့တွင်
 သက္ကသကြ၊ မဂ္ဂနှင့်၊ သက္ကဋ သာသာ၊
 ဝေါဟာအပြား ဤနှစ်ပါးမှ။ ဣအားအက္ခ
 ရာလွဲကာလည်းပြု၊ မြန်မာမှုဖြင့်၊ ယခုသည်
 တွင်၊ သိကြားထင်သည်။ မည်ပင်လည်း
 ကောင်း နတ်စောလောင်း- ဟူ၍ ၎င်း၊
 မကွေးမြို့စား စီရင် ရေးသားသည့် သက်
 ထူးတွင် “သက္ကမဂ္ဂ၊ သကြသက္က၊ နှစ်

ဌာန၊ နှစ်ဘာသာတွက်၊ ထိုတွင်ဤအား လဲ
ကာထား၊ သိကြားခုခေါ်မြက်၊ လုံးကြီးတင်
လတ်၊ သတင်မှတ်၊ ဘတ်ခါ သက်သက်”
ဟူ၍ ပညာရှိတို့ စပ်ဆိုကြသည်။

ပဏ္ဏာ=လက်ဆောင်။

မန္တာတ်=မန္တာတု (ပါဠိ) မန္တာတု စကြာမင်းကို ရည်
ညွှန်းသည်။

မျိုး=(ပေါရာဏ)မင်္ဂလာကို ဆိုသည်။ (မျိုးနှင့် သဘော
တူသည် ဟူသော စကားသည်လည်း မင်္ဂလာပင်
ဖြစ်သည်။)

လက္ခဏာ=မှတ်သားကြောင်း၊ မှတ်သားစရာ၊ အမှတ်
အသား၊ မှတ်သားဘွယ်ရာ။ ။လက္ခဏာ ဟူ
သော ပါဠိသို့ လိုက်သော စကားတည်း။

မင်္ဂလာ=(ပါဠိ) မကောင်းမှု အကုသိုလ်ကို ရိတ်ဖြတ်
တတ်သောတရား။

ဥကင်=ဥက္ကံသ (ပါဠိ) မြေနန်းတော်၌ ရှိ သော် မြင့်မြတ်
သော ရာဇပလ္လင်။

ဂန်=ဂန္ဓံ (ပါဠိ) ကျမ်းဂန်စာ။

၂။ သာလိကာစေရတု-မောင်ဘွဲ့။

၁။ **မြိုင်ဝန်းမြေချာ။** သာလိကာတို့၊ ပျော်ရာ ဝေး
ခေါင်၊ မိုးပြာတောင်မှ၊ ယူဆောင် မြတ်လေး၊ ငယ်က
မွေးသည်၊ သတ်ပေးယုံကြုံ၊ လှကြေးမူ.....၊ ပခုံးရွှေသွယ်၊
ပွင့်ချင်းနွယ်သို့၊ သက်လှယ်စတင့်၊ ဆိုသူဆင့်၍၊ စာနှင့်
ကျေးညို၊ ရောက်သည်ကိုလျှင်၊ အရိုအသေ၊ ပြန်လျှောက်
ချေလော့၊ နေလည်းမပြင်း၊ နှင်းလည်းကျကို၊ ရောက်ရာ
ခို၍၊ တိမ်ညိုဆင့်လောင်း၊ မတော်တောင်းသည်၊ လေ
ကြောင်း ပျံ့ခွင့်သာပြီသော်။

၂။ **ကြိုင်မွန်းကြေညာ။** နှုတ်သံသာဖြင့်၊ သစ္စာ
ကိုးသွယ်၊ မွေးပေါင်းကြွယ်သော်၊ မယ်လည်း ကြည်ဖြူ၊
သူလည်းကြည်ညို၊ ဆွိစင်ကိုလျှင်၊ ယွင်းယိုဖောက်ပြန်၊
ရှိလိမ့်ဟန်လျှင်၊ ဖန်ဖန်အောက်မေ့၊ စိုးရိမ်ငွေ့လည်း၊
တော့သည်နှင့်သာ၊ ယုံကြောင်းရှာ၍၊ ရိုးရာအပွင့်၊ ဘယ်ချိန်
သင့်ဟု၊ တွက်ချင့်တေးယူ၊ မျိုးချင်းတူသား၊ ဝေပူမျက်နှစ်၊
ဇာတိစစ်ကို၊ တင်ပြစ်ဆိုဟန်၊ မကြွင်းကျန်သို့၊ ချိန်တန်
မနှောင်း ကြာမညောင်း။ ။ ရွှေပေါင်းရံသင့် ခါမှီသော်။

၃။ **လှိုင်စွန်းခဲလညာ။** လဲလှယ်လာသို့၊ အခါ
ချိန်ညှိ၊ မိန့်မှာခွန်းကို၊ မယွန်းစေချင်၊ သဘောထင်လည်း၊
ထက်ခွင်မိုးချာ၊ ယင်းကပြာသား၊ ပြဟွာမွေးဘွား၊ အစဉ်

ထား၍၊ ထိမ်းမြားဆောင်ရာ၊ မင်္ဂလာကို၊ သြဘာ ချီးမြှင့်၊
ဝါကိုလင့်က၊ ကံဆင့်သံဃုန်၊ ရှေးသူမွန်တို့၊ အလွန်တရာ၊
ချီးမွန်းစွာဖြစ်၊ ချိန်ခါသင့်လျော်၊ ယခုသော်ကား၊ ညာ
ဘော်သင်းကွဲ၊ အရောင်စွဲ၍၊ မစဲရွှေဟန်၊ ပန်းညွန့်လံ၍။
ဝသန်ခါပြောင်း။ ဟေမန် ဆောင်းသည်။ ။ ရွှေ မောင်း
သံဆင့် နာရီသော်။

ခက်ဆစ်အဓိပ္ပါယ်များ။

ကြေးမုံ = မှန်ရောင် တောက်အောင် ပွတ် ထားသော
ကြေးဝိုင်း၊ မှန်ကြေးမုံ။

သဘော = ညဉ့်-အလို-အကြိုက်။

မြဟွာ = မြဟွာ(ပါဠိ)ဈာန်တရားစသော ဂုဏ်ထူးတို့ဖြင့်
ကြီးပွားနေသော ပုဂ္ဂိုလ်။

၂၂။ ကျေးစေရတု-မယ်ဘွဲ့။

၁။ မွေးပွင့်ပေငါလှ။ အပြာပြာနှင့်အညာတောစွန်။
ဟေမဝန်မှ။ ကံညွန့်နတ်မ။ သူဝလုလင်၊ ကျေးမျက်ရှင်။ ။
ကောင်းကင်မိုးမှာ၊ ဝတိန်သာနှင့်။ ပမာယိုး သိ။ မခြား
ပြီတည့်။ ကမ်းနီမြို့မှာ။ နောက်မျက်နှာတွင်။ သလ္လာဝတီ။
အနောက်ဆီဝယ်။ နဒီရေကြောင်း၊ သီဒါလောင်းက။ ရွှေ
ကျောင်းရွှေကူ။ အဆူဆူနှင့်။ နှိုင်းတူမမျှ။ သားမောလှ၏။

မိုးလဝါ၁င်။ မကြူးခင်ကို။ အလျင်ပျံချေ။ တို့ရပ်မြေကား။
ကြည့်လေရာရာ။ ရှုတိုင်း သာ သည်။ ။သီဒါ ထွက် ဝင်
ရေနားကိုင်။

၂။ တွေးခွင့်လျော်ရာ။ တွေးစရာလျှင်။ သင်ကာ
မကင်း။ နှလုံးသွင်းဖြင့်။ ဆီးနှင်းမိုးကျန်။ ရှေးယ မန် က၊
ဝသန်ရာသီ။ ခုရောက်ပြီဟု။ ကန်းနီမြို့သူ၊ ချောပြာဖြူလျှင်။
စွဲယူလေမိ၊ တွေးတောရှိ၍။ သာလိကာညို၊ လျှောက်ပါ
ဆိုရှင့်။ နကိုပီပီ။ ရွှေသိင်္ဂီသို့။ ယာယီကျောက်နှင့်။ ဆင်မ
တင်ခဲ။ အရှင်မှုကို ထမ်းရွက်ကြုံမှု။ ထုံး ပုံဆောင် သွေး။
ပညာရေးဖြင့်။ ရွှေကျေးပေါက်ပင်။ နှိုင်းဆင်ခြင်၍။ ကြာ
တင်နှစ်လ။ ကြာသည်ဖြစ်ကို။ စိစစ်ထွေရာ။ မသိရှာတည့်။
လျှောက်ဆာဆက်ချေ။ မျိုးသက်ဝေမှု။ ငါးထွေ ကလျာ၊
မယွင်းရာသည်။ ။ဂီဝါမျက်ရှင်၊ ရွှေသားကိုင်။

၃။ ရှေ့မြင်ကြော်ငြာ။ မော်ကွန်းမှာကား။ အောင်
ချာပုဂံ။ စိုးမိုးစံ၍။ မြစ်ရံမြေတူး။ သီခေါင် ကြူး သား၊
ကျွန်းဦးထိပ်ပြင်၊ သပြေပင်၌။ သဘင် ပြီးအောင်။ ခံ ပြီး
နောင်ကို။ ရွှေဘောင်စကြာ။ လှည့်လည်လာမှ။ သလ္လာဝတီ။
မြစ်နဒီနှင့်။ ကန်းနီမြို့မှာ။ ရောက်သောခါ၌။ အာဇာနည်ယူ။
သိကြားပြ၍။ ရှေ့ကတူရှု။ မြင်တော်မူသား။ မြင်း ဖြူညီ
နောင်။ နိမိတ်ဆောင်ဟု။ ဘုန်းခေါင်နှစ်ဆူ။ တည်စိုက်
ထူ၍။ မျက်ဖြူပြာချေ။ မယ်တို့နေသည်။ သဲမြေဖြူလွင်။
မြို့လယ်တွင်၌။ တားတင် ဓာတ်မေ့။ သွားလတ်စေသော်။

ရိုသေခယ။ ဦးနှိမ်ချလျက်။ ဆင်မယဉ်သာ၊ ရပ်နေရာဝယ်။
ဌာပနာစစ်။ တင်သနစ်ဖြင့်။ ရပ်သစ်ရှင်ပင်။ ကျော် စော
ထင်၏။ သို့စင်ဆန်းကြယ်။ လွမ်းဆွတ်ဘယ်နှင့်။ ဆွေ မယ်
မျိုးတူ။ ဝေးကြသူကြောင့်။ သည်းအူကဲ့ပြို။ ရှိခိုက်ကိုလျှင်။
တိမ်ညိုဝင်း ကာ။ မှိုင်းမှိုင်း ပြာ သည်။ နီ လာ ရှက် တင်
ထွေးပြားကိုဝ်။

ခက်ဆစ်အဓိပ္ပါယ်များ။

သာမောလှ၏ = အလွန်အကျူး အထူး သာယာလှ၏။

(မော - အထူး။ လှ - အလွန်။)

သင်ကာမကင်း = ယုံမှားခြင်းရှိသည်။

ယာယဝိ = ခဏ။

မှုကို = အမှုကိစ္စအများ။ ကံ - ကြယ်ဝသည်။ ကံလိုသည်။

မော်ကွန်း = နောင်အစဉ်အလာ မှတ်သားရန် ရေးသား

ထားသော စာအရာ စာရင်းအင်း များကို

လည်း မော်ကွန်းခေါ်သည်။ နန်း မြင့်ကို

လည်း မော်ကွန်းခေါ်သည်။

(မော် - နန်း။ ကွန်း = မြင့်။ နန်းမြင့်။)

အာဇာနည်ယျ = (ပါဠိ) အာဇာနည် လွန်စွာသိတတ်ခြင်း။

ဌာပနာ = ဌာပန (ပါဠိ) ထားခြင်း။

ရပ်သစ် = ဘုရားအမည်။

၂၃၁ ဘုန်းတော်ဘွဲ့ရတု။

၁။ ရွှေမြို့အောင်ချာ။ ရွှေနန်းသာကို။ စကြာစိုက်
ထူ။ တည်တော်မူသော်။ ဆင်ဖြူဆက်မြဲ။ ဝင်မစွဲနှင့်။ မင်းပွဲ
ရွှေပြည်။ သာလိမ့်မည်ဟု။ လျှပ်ခြည်ရှိန်ပြေး။ မန္တလေးက။
ချီးကြွေးနုဘော်။ ဗျာဒိတ်တော်ကြောင့်။ ပူးမျှော်တဆို။
ရှေ့လူဗိုလ်တို့။ စိတ်လိုရှိရာ။ ပွဲတော်သာကို။ ကြံရွာရနိုး။
ထင်ယောင် ကိုးလျက်။ ကောင်းကျိုး မဝေ။ မကြုံလေ
တည့်။ ကြုံပေသသူ။ ကျွန်းမဇူထက်။ ဆုယူမပြီး။ ပျော်မငြီး
အောင်။ ပြည်ကြီးသူများ။ ဘုန်းတော်အားကို။ ဆွတ်စား
လွင့်ခြွေ။ မကုန်စေဟု။ ပဒေသာဆန်း။ နတ်မိုးပန်းသည်။
ရွှေနန်းတက်ချိန်ခါတုရား။

၂။ နေသို့ရောင်ဝါ။ သောင်းဒီပါထက်။ အံ့ရာထွန်း
ပေါ်။ ရွှေဘုန်းတော်ကို။ ချီငေါ်ဥဒါန်း။ မကုန်ခန်းတည့်။
လျှပ်ပန်းစဉ်လျှင်။ ခုနှစ်စဉ်ဟု။ လေယဉ်တိမ်ထဲ။ လျှံရဲရဲနှင့်။
မင်းပွဲကသော်။ လက်ဝဲတော်ဝယ်။ မယော်မညှိုး။ နတ်
တန်ခိုးဖြင့်။ ပြိုးပြိုးပြောင်ပြောင်။ ရွှေတန်ဆောင်သို့။
ကြယ်ရောင်နိမ့်မြင့်။ မိုးပန်းပွင့်လျက်။ ကောင်းကင်တိမ်ချာ
ထွန်းပရာက။ စကြာထိန်ညှိုး။ ရောက်ချိန်နိုးသော်။ ကောင်း
ကြီးမျှင်။ နန်းသဘင်ဝယ်။ ဝန်းကျင်ပတ်လည်။ ဆင်ဖြူ
ချည်၍။ ထက်ပြည်မိုးနေ။ နတ်တတွေတို့။ အောင်စေ
ဆက်မှန်း။ အိသိက်ဖျန်းသည်။ ။ရေပန်းမျက်သိင်္ဂါ
ဘုရား။

၃။ ဝေမို့မှောင်ခွာ။ လ-သော်တာတွင်။ ယဉ်လာ
လမ်းကြီး။ ကြယ်ပျံနိုးသို့။ ခရီးမြေရှည်။ သင်းတုံပြည်က။
ဇာနာပြောင်ကျော်။ လက်ဆောင်တော်ဖြင့်။ စိတ်ပျော်
သာရွှင်။ ရှိဦးထင်ရှင်။ တိုင်းခွင်စိုးချာ။ မင်းတရာတို့၊ သစ္စာ
တော်ယူ။ ခံလာသူနှင့်။ ဆင်ဖြူဆက်မြဲ။ တသဲသဲတည့်။
မင်းပွဲဗမာန်။ တင့်တယ်ဟန်ကို။ စိတ်ညာဏ်ထဲသို့။ ချီအံ့
လို၍။ ဖွဲ့ဆိုစီကုံး။ ရွှာကြံရိုးသော်။ ဘယ်ထုံးဘယ်တမ်း။
ဘယ်ကျမ်းဖေငါတွေ။ ဘယ်ပေဘယ်စာ။ ဘယ်ကဗျာ၌။
ပမာမမြင်။ မထင်ဘူးချေ။ ပင်လယ်ဝေအောင်။ ညာကျေ
ရိုက်မွန်း။ ဘုန်းတော်ထွန်းသည်။ ။နေဝန်းစက်ရိုန် ဝါ
ဘုရား။

ခက်ဆစ် အဓိပ္ပာယ်များ။

ချာဒိတ်=မိန့်ကြားသည်၊ မြှက်ဟသည်။ (ဤစကားသည်
မြတ်စွာဘုရားနှင့် ရှင်ဘုရင်တို့သာ ဆိုင်သော
စကားဖြစ်သည်။

မိုလ်လူ=လူထု အထူအထယ်ကြီးမားသော လူပရိသတ်။

ဒီပါ=ဒီပ (ပါဠိ) ကျွန်း။

ငေငါ=(ပေါ်ရာဏ) အသံ။ ဂါထာ ပြန့်ကျော်။ သံငေငါ
ပျံ့ပွား နှင်းကြွေသည် လောကဝိဒ္ဓ။

ဥဒါန်း=ဥဒါန(ပါဠိ)ဝမ်းမြောက်ခြင်းကြီးလှ၍ နှလုံးဝယ်
မသို့ထားနိုင်သဖြင့် ကျူးရင့် မြက်ဆိုသော
စကား။

ဇာနည် = အာဇာနည်ယုဟူသော (ပါဠိ) မှ ဖြစ်လာသည်။
 ဖြေခဲ့ပြီ။

....၀....

၂၄။ ကျေးဇူးရတု-မောင်ဘွဲ့။

၁။ ကိုးမျက်သိင်္ဂါ။ ရတနာတိ၊ နီလာမြနွယ်။ အသွယ်
 သွယ်နှင့် မျက်ချည်စိမ့်ညို။ ထွန်းသလိုလျှင်။ ပင် ကို ဆင်း
 ဝါ။ လက္ခဏာကြောင့်။ မယ်သာမြတ်နိုး။ ယုယပျိုးသည်။
 လူမြိုးကုန်စင်။ ကျေးညိုလွင်။ ။ စစ်ခွင်မြေတာ။ ရပ်ဝေး
 မှာလျှင်။ ဂုဏ်ဝါထွန်းညို။ ကျော်နွံ သိ သည့်။ မတ်ကြီး
 ရင်သား။ ရွှေစံထားသို့။ မခြားသက်တူ။ မယ်ကျင်သူကို။
 စိတ်တူပျော်ဖြေ။ လျှောက်ပါချေလော့။ စိန်းရွှေခိုဝါ။ ဖြူပြာ
 ရောင်ထဲ။ မြပေါက်ကြသို့။ မိုးပွဲခံရာ။ ကောင်းကင်မှာလျှင်။
 မသာစတောင်း။ ပျံ့ဘို့ ကောင်းသည်။ ။ လေ ကြောင်း
 ပျော်စရာသွယ်သောဝါ။

၂။ ဖြိုးမျက်သိင်္ဂါ။ ဘုန်းတော်ဖြာလျက်။ သစ္စာမခံ။
 ကွာဝေးလံသည်။ နိုင်ငံ တိုင်းစည်။ ဂျမ်းတို့ပြည်သို့။ သိမ်း
 မည်ဟူ၍။ ခါကောင်းနေဝယ်။ အိမ်ရွှေစံနေ၊ ဘုန်း ပွင့် ဝေ
 လျှင်။ စက်ရွှေဖြန့်ရာ။ နောက်တော်ပါသော်။ သည် ဝါ
 မနှောင်း။ ဟေမာန်ဆောင်းသို့။ မပြောင်းမိခင်။ ရန်မျိုးစင်၍။
 အောင်မြင်လွယ်စေ။ မယ် တို့ နေ သား။ ရ ဝေ ခန်း သာ။

မြောက်မျက်နှာဝယ်။ ခြောက်ဖြာရောင်ဝှန်း။ တန်ခိုးလွန်သည်
ရွှေကွန်အုပ်မွေ။ မြတ်ခေါင်ဗွေဝယ်။ ညောင် ရေ ဆူ ယူ။
တင်ဆက်လှူရှင်း။ မဉ္ဇူပွင့်နွယ်။ ပန်းညွန့်သွယ်မှု။ မျက်ချယ်
စုံပေါင်း။ ညွတ်ညွတ် ပြောင်းသည်။ ။ရွှေ ကောင်း မှော်
တပွင့်နွယ်သောင်း။

၃။ **မိုးသက်ချိန်ခါ**။ အောက်မေ့စာသော်။ သည်ဝါ
သည်နှစ်၊ မယ်တို့ဖြစ်မှု၊ သည်စစ်ချီရာ၊ တောင်မျက်နှာက၊
တိမ်ပြာတိမ်ပန်း၊ ရှက်ခွေတန်းလျက် ပေပြီဆန်း မပေပြီ၊
လွမ်းရေး ဆော်သော်၊ စိတ်ဖျော် စိတ်ဖြေ၊ လျော့မေ့
နေလည်း၊ မပြေတ-သူ၊ မယ့်အတူလျှင်၊ သည်းအူညွတ်ခွေ၊
ရှိပါလေလိမ့်၊ စက်နေမှီလျောင်း၊ နေ မှာ ပျောင်း သား၊
ဖယောင်းအသွင်၊ သို့ကြောင်းအင်ကို၊ **သံလွင်** နှုတ်ချို၊ ရွှေ
ကျေးညိုလျှင်၊ လျှောက်ဆို စိမ့်မည်၊ အ တည် တည် ကို၊
နှုတ်ချည်ကြိုင်လွင့်၊ သို့မတင့်ဟု၊ ဆိုသင့်ဆီလျော်၊ အရေး
မြော်လျက်၊ မတော် တော် ကြောင်း၊ လဲလှယ် ပြောင်း
သည်။ ။ရွှေပေါင်းပေပြီ အတင့်တယ်သောင်း။

ခက်ဆစ်အဓိပ္ပာယ်များ။

ဂုဏ်ဝါ = ဂုဏ်ရောင်။ (ဂုဏ်-ကျေးဇူး။ ဝါ-အရောင်။)

ဗွေ = အလယ်။

သံလွင် = ထက်မြက်သဖြင့် အဝေးသို့ လွင့်သောအသံ။
 နှုတ်ခြည် = နှုတ်သံ-ခြည်-အသံ။

....၀....

၂၅။ ဝဉ်သျှင်ဘုရားတိုင်-မောင်ဘွဲ့ရတု။

၁။ မယ်နှင့်ကျိန်စာ။ မျိုးကိုသာလျှင်၊ ပညာကျက်
 စား၊ ကျင့်သည်များကြောင့်၊ မြတ်ဖျားသခင်၊ စည်သူရှင်ဝယ်။
 လျှောက်တင်စုံမည်၊ စကားလျည်ကို၊ ပင်စည်ရွှေကူ၊ မြတ်
 နှစ်ဆူတွင်၊ ဆုဃူရှာရွေး၊ ကာလရှေး၍၊ အရေးမစင်၊ မကုန်
 တွင်သော်၊ ရှင်ပင်တံမောက်၊ ယခုရောက်လျှင်၊ တိုင်
 လျှောက်ပြန်မိ၊ သုံးကြိမ်ရှိလိမ့်၊ မိုးထိတိမ်လယ်၊ ဘဝင်
 ကယ်မျှ၊ ချီးဘွယ်အံ့ဩ၊ ရောင်စုံရောသည်၊ မုဋ္ဌောရွှေ
 တောင်၊ ခြောက်သွယ်ရောင်ဖြင့်၊ တိမ်မှောင်ရှိတွာ၊ ထွန်းပ
 ရာကား၊ စကြာလှေမျိုး၊ ရေတရိုးဝယ်၊ မြေရိုးတိမ်ပြို၊
 ကိုးသန်းဗိုလ်နှင့်၊ မြင်းမိုရ်ရွှေနန်း၊ တောင်လက်သန်း၌၊
 စံခန်းထပ်တည်၊ ပြန်ခဲ့လည်မှ၊ ရွှေပြည်သူနတ်၊ လောင်း
 မန္တာတ်လျှင်၊ ထိမ်းမှတ်တော်မူ၊ မြတ်တဆူဟု၊ မြင်သူ
 အံ့မွေး။ သာခေါင်ကြူးသည်။ ကန်ထူး ကန်လှ ကန်တော်
 သောဝင်။

..

၂။ ရွယ်သင့်ချိန်ခါ။ မရွေးသာဟု။ သစ္စာဆိုမြဲ။
 ကျိန်စာရဲသည်၊ အစွဲအမှန်။ အတွင်းချန်နှင့်။ ကျင့်ဟန်မူလ။

ယူန်းသမျှကို။ လောကမာန်အောင်။ ညာဏ်တန်ဆောင်နှင့်။
ဘုန်းရောင်တောက်ပ။ လွှံ့ ဝါမှ တည့်။ ဖေပြရုံးလျက်။
မယ့်လျှောက်ချက်ကို။ နှုတ်ဘက်မစုံ။ မယုံစသော။ မျက်နှာ
မညီ။ အကြောင်းစီအံ့။ တ လီ နှောင့် နှေး။ မယ့်အတွေး
လည်း။ တော်မေးရောက်ရာ။ မထင်သခဲ့။ အာဏာခေတ္တ။
ဝိသယကို။ ထဲပသိမြင်။ ကျေးဇူးတင်လျက်။ သို့ စင် ထွေ
ပြား။ အတွေးမှားလိမ့်။ စကားရှက်နှောင်။ ဆွဲ မိ အောင်
ဟု။ သူရှောင်သမျှ။ သူ့ မူလကို။ ကြံဆဆုံးတိုင်။ မတွေးနိုင်
၍။ မထိုင် ပြသဒ်။ မြင်း မိုရ် လတ် ဝယ်။ ငွေပတ္တမြား။
လ ရ ထား သည်။ နဂါးနတ်ခွင်။ မရောက်ခင်က။ ရွှေစင်
တာဦး။ ကြိမ်ကြိမ်ဖူးသည်။ သံ ကျူး သံလှ သံ ကျော်
သောက်။

၃။ ဆယ်ပွင့်သိင်္ဂါ။ ပန်းမာလာနှင့်။ ရေးရာထုတ်
ဖေ။ သန်းခေါင်ကျော်ကို။ ကန်တော်မူဌော။ သိစေသော
ဟု။ မြတ်စောညီနောင်။ ထွတ်ဘုန်းခေါင်ဝယ်။ ရွက်ဆောင်
မှုခင်း။ လျှောက်စကြွင်းကို။ စက်ရင်းတော်မှာ။ ပြီးတန်ပါ
ဟု။ ရှိကြာကျိုးနွံ။ မိန့်တော်ခံရှင်။ သူကြံသမျှ။ သူ့ မူလ
ကို။ မယ်ကသူ့နှယ်။ အကြံကျယ်၍။ ဆန်းကြယ်မှာယာ။
သဘောခွါနှင့်။ ဖွေရှာတုဘက်။ မကြံရက်ခဲ့။ ရှေးပျက်
နောက် ပွား။ ဆို စ ကား ကို။ ယောက်ျား တော် တမ်း။
ပျူငါဆမ်း၍။ အလွမ်းမတူ။ ကျင့် မည့် သူ ဟု။ စွဲယူ ဆင်
ခြင်။ သိလျက်ပင်ကို။ ဝမ်း တွင် သို့ ထား။ သူထွေပြားမှ။

ပယ်ထားသက်သေ။ ရှိပါစေဟု။ မြတ် ကူထောင့်တောင်။
ထိန်ထိန်လောင်သား။ နန်းညောင်သီရိ။ ရွှေဗောဓိဝယ်။
ချစ်မိသည့်ဝန်။ သူက ညွှန်၍။ အလွန်အကြူး။ ဆိုကြဘူး
သည်။ ။ပန်ဦးပန်စ ပန်တော်သော်။

ခက်ဆစ်အဓိပ္ပာယ်များ။

စကားလျည်=စကား အစီအစဉ် အလှည့် အထောက်။
အဆက်မပြတ်သောစကား။ (လျည်ဟု ဆိုလိုလျက်
ရှေ့နောက် ကာရန်ကို ငဲ့၍ လျည်ဟု စပ်ဆိုထား
သည်။)

ဘဝဂ်=ဘဝဂ္ဂ(ပါဠိ) အမြင့်ဆုံးသော ဘဝဂ်ဘုံ။

အံ့ဩ=ချီးမွမ်းခြင်း၊ (ဩ၏ အရကား မရှိ၊ ပြေပြစ်ရုံမျှ
ဖြစ်သည်ဟု ဝေါဟာရတ္ထ ပကာသနီတွင် ဆို
ထားသည်။)

လွှံ့=လွှမ်းမိုးသည်။

အာဏာခေတ္တ=(ပါဠိ) အာဏာပျံ့နှံ့ရာခေတ်။

ဝိသယခေတ္တ=(ပါဠိ) အာရုံပျံ့နှံ့ရာခေတ်။

မာယာ=လှည့်ပတ်သော ဉာဏ်။

ဗေဉ္ဇမိ=ဗောဓိပင်။

၂၆။ ကျေးစေရတု မောင်သွံ။

၁။ စိန်ပွင့်မလွှာ။ ဆင်းရပ်ဝါကြောင့်။ မယ်သာ
ယူယ၊ သွန်သင်ပြ၍၊ သုတပညာ၊ တတ်လိမ့်မာသည်။ သိင်္ဂါ
ရည်လေး၊ တောင်ယံကျေး။ ။ဝေးလည်းဝေးစွာ၊ ကြာ
လည်းကြာမြင့်၊ သည်ကိုချင့်၍၊ မဆင့်ကျေးကျွန်၊ သဝန်
ခွေစာ၊ ထွေရာကြောင်းလမ်း၊ မှာမကမ်းဟု၊ စစ်တမ်း
သည်သူ၊ စွဲစိတ်ယူလိမ့်။ ကြေးမြူမသန်၊ နှင်းမဖျန်း၍၊
တိမ်ပန်းညိုပြာ၊ မိုးလင်းသာကို၊ ပျံ့ပါတည့်ချေ၊ မကြာ
စေနှင့်၊ မြူတေညက်စင်၊ ကျေးညိုလွင်တို့၊ မိခင်ဘေး
ဘိုး၊ ဆွေနှင့်မျိုးသည်။ ။ဖန်မိုးတောင်မြင့် ထက်မှာ
သောင်း။

၂။ သိန်နှင့်ကန်မှာ။ မျှော်ကြခါလည်း။ စက်ဝါ
လျှံလည်၊ ခြည်မတန်းလျက်၊ ပန်းလည်းမမှန်၊ သန်လည်းမထွေ
လေလည်းမတည်၊ ရှိခဲ့သည်ကြောင့်၊ ရွှေပြည်တော်နေ၊
မျိုးသက်ဝေမှု၊ ဘော်ရွှေထိန်းချီ။ တူတညီနှင့်၊ စစ်ဆီ
သို့စေ၊ မြော်လင့်နေရှင်၊ စိန်ရွှေပြာညို၊ တိမ်ရိပ်ခိုလျက်၊
လေကိုယူဘမ်း၊ ကောင်းကင်လမ်း၌၊ စစ်ထမ်းစစ်စေ၊
သို့ဖြစ်ပေဟု၊ တောင်လေပြင်းဝှန်၊ မိုးအလွန်တွင်၊ သိန်း
စွန်မစဲ၊ ငှက်ရဲမမြော်၊ ဘုန်းတေဇော်ကြောင့်၊ နှမ်းလျော်
မညှိုး၊ လန့်မရိုးသည်၊ ရန်မျိုးရှောင်လွှင့်။ ။ဘက်ကွာ
သောင်း။

၃။ ချိန်တင့်တန်ခါ။ ပျံမြစ်စွာလျက်၊ ပြိုင်လွှာ
မရွေ့၊ စစ်ပွဲလေ့သား၊ အိမ်ရှေ့မင်းကျွန်၊ မြင်းရေးလွန်လျှင်
ပြင်းဝှန်ချီဝင့်၊ ဆင်ချွန်းဖွင့်တွင်၊ မြင်းနှင့်ပယ်လှန်၊ အင်းဝ
ပြန်လည်း၊ အားအန်ကြိုးလျက်၊ လိုက်လွှာ တွက်သော်၊
သုံးဘက်လောက်စင်၊ ကညင်ပင်ကို၊ လှံလျှင်မရပ်၊ တုတ်
ချင်း ခပ်ကြောင့်၊ လန်ဖျပ်ကြောက်ရှောင်၊ ရွှေစစ်အောင်
သို့၊ နောက်နောင်ရဲဘော်၊ ရန်မမြော်ဟု၊ မိန့်တော်အထူး၊
မရဘူးသည်၊ ရန်ငူးရွှေတောင်၊ မှူးမတ်ဘောင်တွင်၊
စွမ်းဆောင်စိတ်ထင်၊ မယ့်ဆံကျင်လျှင်၊ သာ ရွှေကြိုး ပမ်း
မှူတော်ထမ်း၍၊ ပွဲလမ်းရစေ၊ ဆုယူပေသား၊ ဓာတ်မေ့
စုရာ၊ ခြောက်ဖြာရောင်စုံ၊ စည်းခုံပုထိုး၊ ထွတ်ခေါင်
မိုးသည်။ ။ မှန်ကိုးတောင်ဆင့် မက်ကြာသော်။

ခက်ဆစ်အဓိပ္ပါယ်များ။

သုတ = (ပါဠိ) အကြားအမြင်။

သဝန်ဇာ = တဦးမှတဦးသို့ တမန်စေလွှတ်၍ ပို့သောစာ။

ရန်ငူးရွှေတောင် = (ပေါရာဏ) မင်း၊ ရန်ငူး = မင်း။
ရွှေတောင် = မင်း။

၃။ ချိန်တင့်တန်ခါ။ ပျိုမြစ်စွာလျက်၊ ပြိုင်လှာ
မရွေ့၊ စစ်ပွဲလေ့သား၊ အိမ်ရွှေ့မင်းကျွန်၊ မြင်းရေးလွန်လျှင်
ပြင်းဝှန်ချီဝင်၊ ဆင်ချွန်းဖွင့်တွင်၊ မြင်းနှင့်ပယ်လွန်၊ အင်းဝ
ပြန်လည်း၊ အားအန်ကြီးလျက်၊ လိုက် လှာ တွက် သော်၊
သုံးဘက်လောက်စင်၊ ကညင်ပင်ကို၊ လှံလျှင်မရပ်၊ တုတ်
ချင်း ခပ်ကြောင့်၊ လန့်ဖျပ်ကြောက်ရှောင်၊ ရွှေစစ်အောင်
သို့၊ နောက်နောင်ရဲဘော်၊ ရန်မမြော်ဟု၊ မိန့်တော်အထူး၊
မရဘူးသည်၊ ရန်ငူးရွှေတောင်၊ မှူးမတ်ဘောင်တွင်၊
စွမ်းဆောင်စိတ်ထင်၊ မယ့်ဆံကျင်လျှင်၊ သာ ရွှေ ကြိုး ပမ်း
မှုတော်ထမ်း၍၊ ပွဲလမ်းရစေ၊ ဆုယူ ပေ သား၊ ဓာတ် မေ့
စုရာ၊ ခြောက်ဖြာရောင်စုံ၊ စည်း ခုံ ပု ထိုး၊ ထွတ် ခေါင်
မိုးသည်။ ။ မှန်ကိုးတောင်ဆင့် မက်ကြာသောဝ်။

ခက်ဆစ်အဓိပ္ပါယ်များ။

သုတ = (ပါဠိ)အကြားအမြင်။

သဝန်စာ = တဦးမှတဦးသို့ တမန်စေလွှတ်၍ ပို့သောစာ။

ရန်ငူးရွှေတောင် = (ပေါရာဏ)မင်း၊ ရန်ငူး = မင်း။

ရွှေတောင် = မင်း။

..

....၀....

၂၇။ သားများကို တမ်းတ-ရတု။

၁။ မြော်ကြမျက်မြင်။ မိုးတခွင်၌၊ ဦးတင်ချီမြောက်၊
 ပျော်စလောက်အောင်၊ ရွှေနှောက်စီလျှင်၊ သင့် ရာ ယှဉ်၍၊
 ကြီးစင်ငယ်လျှောက်၊ ရွှေပင်ပေါက်သို့၊ လေးယောက် ညီ
 နောင်။ သားတန်ဆောင်ကို၊ မျက်တောင်မရှက်၊ မဇဲကွက်
 သည်။ ချစ်သက်မျှဝေ၊ ရှုလေလေနှင့်၊ ကွဲကြွနွမ်းရိ၊
 ပျောင်းပျောင်းအိအောင်။ မောင့်မိ မောင့်တ၊ ကြင်မောစွ
 ဟု၊ သားလှသက်ဝေ၊ သိ ပါ လေ ၏၊ နေလည်း မညှိုး။
 မိုးလည်းမထန်၊ ရွှေပြည်ပြန်က၊ သင်္ကြန်နှစ်ပြောင်း၊ မမြင်
 နှောင်းသည်။ ။ ရေလောင်းခါမှီ သည်ပွဲကိုဝံ။

၂။ ဇော်တညက်စင်။ ကျောက်မျက်ရှင်ကို။ ဆင်ယင်
 ကျင်းပ၊ လက်ဘွဲ့ရသို့၊ မွေးဘွဲ့လက်တင်၊ သားရင်ခွင်ဖြင့်။
 မိခင်လည်းကျူး၊ သားပျံ ပျူးသည်၊ သားဦး ရွှေတောင်၊
 သားလှမောင်နှင့်၊ ဆင်းရောင်ချောသွယ်၊ ချစ်စဘွယ်သည်၊
 သားငယ်ပျိုထား၊ မောင်နှစ်ပါးတို့၊ တိုးပွားစံနေ၊ ဗာဟိ
 မြေဝယ်၊ ပြောလေသည်ဖြစ်၊ ရက်ကို စစ်၍၊ သနစ်သနာ၊
 မျှော်မိကာနှင့်၊ လောင်စာ ကြေကွဲ၊ ပူလှိုက်လှဲစွ၊ စိတ်ထဲ
 မှတ်ယူ၊ ထင် သည် မူ ကား၊ ဇမ္ဗူ ရည် ပျောင်း၊ မတင့်
 တောင်းသည်။ ။ ရွှေကောင်းဒါလီ လည်ဆွဲကိုဝံ။

၃။ သော်ကခက်ရှင်။ ပန်းထွတ်တင်ကို၊ ဆင်ယင်
 နေကြ၊ ပျိုပန်ရသို့၊ မွေးဘသက်လယ်၊ မွေးမယ်သတ်မှတ်၊
 လွန်လေးမြတ်သည်၊ သားလတ်စံထွေး၊ သားထွေးမြဝါ၊
 ပန်းရွှေကြာကို၊ နေအာရုံပျို၊ မျှော်၏သို့လျှင်၊ မောင်တို့ရှိ
 ရာ၊ ရှုစကာလျှင်၊ မာလာပွင့်လား၊ လွန်ညှိုးဝါး၏၊ ဘိုးဘွား
 စံတည် သာတော့သည်ဟု၊ ပတ်လည် ထင်ရှား၊ လနတ်
 သားနှင့်၊ နဂါးစဉ်လျှင်၊ သွားလမ်း ယှဉ်သော်၊ နှစ်စဉ်
 ဆုယူ၊ မြင်းမြေသူတို့၊ ရောင်မြူသဇွေ၊ ချင်တုက် ရေမှ၊
 ရိုသေမြှောက်ချီ၊ တပြည်စိထက်၊ စုံညီ စုဆောင်း၊ မတင်
 လောင်းသည်။ ။မေ့ပေါင်းစာတိ တည်မြဲကို။

ခက်ဆစ်အဓိပ္ပာယ်များ။

မငဲ့ကွက်= မရှုမကြည့်၊ ငဲ့ကား-ရှုခြင်း၏ တစိတ်မျှသာ
 ဖြစ်သည်။

မာဟိ=မာဟိရ (ပါဠိ) အပြင်အပ။]

ဒါလီ=လည်ဆွဲကြိုး။

နေအာရုံ=နေ လွတ်အံ့ နီး နီး တွင် ထင် လာသော
 ရောင်ခြည်။

၂၀။ စကားကိုးဆူဘုရားတိုင်ရတု။

၁။ တောင်ညာစိုးစံ။ ပြစ်စံသား၊ မျက်လျှံတံဆိပ်၊
လေးသောင်းထိပ်ဝယ်၊ လ ရိပ် အ သွင်၊ ရွှေပေါင်း ရှင်
လျှင်၊ ဆက်တင်သီကုံး၊ တိုင်လျှောက်ရုံးအံ့၊ ကိုယ်လုံးမျက်မြှာ၊
ရတနာကို၊ ကြိုးချာတမုတ်၊ ရွှေစင်ကြုတ်နှင့်၊ စည်ပုတ္တရာ၊
အညာမြေတူး၊ စဉ့်ကူးသာခေါင်၊ ကုန်းဘောင်မြို့တိုင်း၊
စစ်ကိုင်းအောင်မြေ၊ ပင်ထွေပေါ်ဆန်း၊ စ မွန် ကျယ် ဝန်း၊
မင်းခင်းနဂိုရ်၊ ရာဇဂြိုဟ်သို့၊ မဂ်ဖိုလ် ဆု ယူ၊ ထင် ဝှက်
မူည်သ။ ကိုးဆူရှင်တော် စကားကိုပ်။

၂။ ခေါင်ဖြာ မိုးယံ။ နတ်စီမံ၍၊ ရှေးကံညွှန်းချိန်၊
ကုသိုလ်ရှိန်နှင့်၊ မာဃ^၀န်ပြည်က၊ ပူဇော်သသော်၊ ဝေးလှ
ပြေတာ၊ ခရီးကွာလျက်၊ မာလာပွင့်လျှံ၊ ရှင်ပင့်ထံသို့၊ ဝဲပျံ
ရုံးစည်း၊ ရောက် သည် နည်းလျှင်၊ မယ်လည်းထို့ ဟန်၊
ခန့်ထားရန်၍၊ ခိဋ္ဌာန်ခွဲဝေ၊ ရှည်မှတ်စေရှင်၊ စိတ်နေသွား
ရာ၊ ကျမ်းပေစာဖြင့်၊ နည်းနာမှီခို၊ လေ့ကျက်ဆိုလည်း၊
ကုသိုလ်မှုရေး၊ မဆိုဝေးက၊ နက်လေးကုံးသီ၊ မဆိုပြီဟု၊
စွဲ မှီမှတ်မှု၊ ကြည် စိတ် ဖြူ သည်။ ။ ကျီး ယူ မြင် မြော်
တရားကိုပ်။

၃။ ရှောင်ဝါဖြိုးလျှံ။ မိုးတိမ်ယံဝယ်၊ ကြယ်ပျံသော
တူ၊ ပန်းမဇူကို၊ ကိုးဆူတွတ်ထား၊ ရွှေစကားသို့၊ ခြားနား

ကုံးသီ၊ တင်လျှောက်ချီမှ၊ စီစီလျှင်လျှင်၊ ပန်လျှောက်ယှဉ်
 သား၊ ရွှေယာဉ်တော်စာ၊ မင်းသဝါတို့၊ ထုံးလာဆုရည်၊
 လျှောက်တင်သည်ကား၊ ရွှေပြည် ကုန်းဘောင်၊ ရှေ့ဦး
 ထောင်၍၊ ဘုန်းရောင်နေမီး၊ တန်ထိန်ညီးသည်၊ ဦးရီးတော်
 မြတ်၊ ဘေးမန္တာတ်၏၊ သားလတ်သည်ချား၊ ပွင့်နန်းလျာ
 နှင့်၊ သစ္စာကုန်းမြောင်၊ ကောင်းကြီးဆောင်လျက်၊ မာန်
 အောင်ကျော်သဲ၊ ကန်တော့ပွဲဝယ်၊ လွတ်ရှေ့ရန်ဖြူ၊ ကျွတ်ဆု
 ယူသည်။ ။မျိုးတူကြင်ဘော် မခြားကိုဝ်။

ခက်ဆစ်အဓိပ္ပာယ်များ။

မျက်လျှံတံဆိပ် = အရောင်လျှံထွက် နေသော အမျက်
 ရတနာတံဆိပ်။

မာဃဝိနိ = မာဃ- သိကြား။

ပူဇော် = ပူဇန(ပါဠိ)အလေးအမြတ်ပြုခြင်း၊ မြတ်နိုးခြင်း
 လက်အုပ်ချီမိုး ရှိခိုးခြင်းကို ပူဇော်သည်ဆိုသည်။

ကန်တော့ = အကုသိုလ် ကံကို ကန်၍ ကုသိုလ် ကံကို
 ကတော့သည်ကို ကန်တော့သည် ဆိုသည်။

၂၉။ အလောင်းဘုရား၏ဘုန်းတော် ဘွဲ့ရတူ။

၁။ မြတ်စန်းငွေလို။ ယုဂန္ဓိရိက၊ မောင်ညှိလှစ်ပယ်၊
ထွန်းသောနှယ်သို့၊ အံ့ဘွယ် တူစွာ၊ ချိန်ဇေယျာတွင်၊
ဗြဟ္မာကျူးမြက်၊ ရေးပန်း ဆက် ချ်၊ ဘုန်း ကြက် သရေ၊
ဟင်္ဂုနေဆင့်လောင်း၊ ခါကောင်း သဘင်၊ သင်္ကြန် ယဉ်
လျက်၊ အောင်မင်္ဂလာ၊ တောင်ဒီပါဝယ်၊ သမ္မာတော်ဖြိုး၊
ဘုန်း သစ် နှိုး ချ်။ ကောင်းကျိုး ရှည်မြင့်၊ ဘုံဆင့်ကြွန်း၊
စိုးပိုင်မြန်းသည်။ ။မြတ်စန်းရောင်လျှံ လူဘုရား။

၂။ နတ်နန်းရွှေဘို့။ မြို့ရန် ပြိုကို၊ ရေညို ရစ် သန်း၊
ရွှေမခန်းအောင်၊ နတ်နန်းသခင်၊ ဘန်စီစင်ချ်၊ သောင်းခွင်
သပြေ၊ ကြားလွှံ စေဟု၊ ပရမေဘုန်းရောင်၊ စိုးမိုးဆောင်
က၊ ကုန်းဘောင်နန်းပွဲ၊ လွန်ကဲထူးစွာ၊ ဩင်းသာလျက်၊
အခါရေသွန်း၊ ဗြဟ္မာညွှန်းချ်၊ နေဝန်းဆန်ကြွ၊ သော်တာ
လသို့၊ မင်းများဦးကိုင်၊ ညာနန်းပိုင်နှင့်၊ ဘုန်းလှိုင်ကြွန်း၊
ဆင့်ဆင့်လန်းသည်။ ။နတ်နန်းရောင်စံတူဘုရား။

၃။ ပတ်သန်းရေညှိ။ မြို့ရွှေဘို့ကို၊ ဗဟိုရ် နန်း မြင့်၊
ဘုန်းကျိုးပွင့်ချ်၊ သောင်း ခွင့် ထိပ် မိုး၊ ဘိုးတော်ဘိုးလျှင်၊
တန် ခိုး လွှံ ကြား၊ လောင်းမင်းဖျားဟု၊ တိုင်းကားဇမ္ဗူ၊
သိမ်းတော်မူက၊ နတ်လူ ကြော် ကြေး၊ ကောင်း ချီး ပေး
လျက်၊ ဘေးကြီးအခေါင်၊ ပြည်ထောင်မင်းမြတ်၊ ဘိုးနေ

နတ်လည်း၊ မန္တာတ်တဆူ၊ စိုးတော်မူ၍၊ ကျွန်းငူမြေပေါ်၊
ခမည်းတော်လည်း၊ တေဇော်ဘုန်းရောင်၊ သောင်းလုံး
အောင်လျက်၊ ကုန်းဘောင်ကြွင်းစဉ်ဆက်မြန်းသည်။ ။
ပတ်သန်းတောင်ဇမ္ဗူဘုရား။

ခက်အစ်အဓိပ္ပါယ်များ။

ဇေယျာ=ဇေယျ (ပါဠိ) အောင်အပ်သည်၊ ဆောင်အပ်
သည်၊ အလွန်ချီးမွမ်းအပ်သည်။

ပရမေ=ပရမ (ပါဠိ) မြတ်သည်။

ဖြင်းသာလျက်=သာယာသော အခါကောင်း ကြုံလျက်
အတိတ်နိမိတ် တဘောင်သံများ သာယာလျက်။

....ဝး....

၃၀။ အလောင်းဘုရား၏ ဘုန်းတော်ဘွဲ့။

၁။ ရွှေဘုန်းတော်ရောင်။ ပြည်ကုန်းဘောင်ဝယ်၊ အ
ခေါင်ဓမ္မရာဇ်၊ နေတက်သစ်သို့၊ ကေရာဇ်တကာ။ မင်း
တရာတို့၊ စကြာခြေဦး၊ ညွတ်လာဖူးသည်၊ စိုးမှုသပြေ၊
တိုင်းချက်ဗွေက၊ ဘုန်းတေဇာ မြတ်၊ ကျွန်းကျွန်းပတ်၍၊
လူနတ်အောင်ဆု၊ ဇေယျတုနှင့်၊ ဇမ္ဗူသခင်၊ ဆဒ္ဒန်ရှင်ဟု၊

ရာဇဝင် စောင်၊ တိုက်တိုင်း ပြောင်လိမ့်၊ ကုန်းဘောင်
ပြည်ကြီး၊ အောင်စည်တီးသည်။ ။ဘုန်းမီးနေစက်ချီ
ဘုရား။

၂။ နေနှုန်းလျော်အောင်။ ဘုန်းကျီးဆောင်၍၊
ပြည်ထောင်တိုင်းကား၊ ရာဇတပါးလည်း၊ ဘဝါးစက်အောက်၊
ခိုင်ရောက်၍၊ မဖောက်သစ္စာ၊ ဦးညွတ်လာလျက်၊ ဒီပါ
ခွန်စိုး၊ နေနှုန်းမျိုးလျှင်၊ တန်ခိုးကြက်သရေ၊ ထိန်ထိန်ဝေမျှ၊
ပရမေဘုန်းပွင့်၊ ကောင်းခေါင်ဆင့်၍၊ ရှည်မြင့်သက်တော်၊
ရာကကျော်လျက်၊ ဘုန်းတော်ကြီးမြင့်၊ အောင်ကြင်းနှင့်၊
နဝင်းသာမျှ၊ ကိုးတောင်ပို့သို့ နန်းမြို့စည်ပြီး၊ ဗျာဒိတ်
ချီးသည်။ ။နန်းကြီးတွေမြက်ကြည် ဘုရား။

၃။ ဗွေကုန်းမော်ဘောင်။ ဖြန့်မိုးဆောင်သား၊
ပြည်ထောင်တိုက်၊ ရှိဦးခိုက်က၊ မကိုဉ် တို့မှူး၊ ဘုန်းထူး
သမ္ဘာ၊ လောင်းပွင့်လျာလျှင်၊ ပြည်သားကြွန်း၊ သိမ် နန်း
ကို၊ ဘုန်းပန်းပွင့်ဝေ၊ သိမ်းမြန်းလေက၊ အောင်ဇေယျမှ၊
နန်းရတုနှင့်၊ သမုတိမြတ်လောကနတ်ဟု၊ မနွာတ်နွယ်လာ
မျိုးဝံသာကို၊ ပြည်ရွာတိုင်းခြား၊ ရိုင်းပလွှား၍၊ ဘဝါးစက်
ရွှေ၊ မညွတ်နေက၊ ပရမေဘုန်းမီး၊ ကြံတိုင်းပြီးသည်။ ။
ပြုန်းတီးကျေပျက်မည်ဘုရား။

ခက်ဆစ်အဓိပ္ပါယ်များ။

ဓမ္မရာဇ် = ဓမ္မရာဇ-ဓမ္မ-တရား-ရာဇ-မင်း၊ တရားမင်းကို ဆိုသည်။

ကေရာဇ် = ကေရာဇာ (ပါဠိ) ဗမ္မုဒ္ဓိပိတကျွန်းလုံးကိုအစိုး သောမင်း။

ရာဇဝဇ် = ရာဇဝံသ (ပါဠိ) ရာဇ မင်း-ဝံသ- အမျိုး။

မကိုဋ် = မကုဋ (ပါဠိ) အထွဋ်။

သိဃ် = ရတနာသိဃ် မည်သော ကုန်းဘောင် ရွှေပြည် ရွှေနန်း။

သမုတ္တိနတ် = ဘုရင်ကိုလေခကသမုတိနတ်ဟု ခေါ်သည်။

....ဝ....

၃၁- အလောင်းမင်းတရားကြီး၏
သင်္ကြန်တော်ခေါ်ရတု။

၁။ ငွေစန်းလကျာ။ ဖန်စကြာနှင့်၊ ဒီပါလှည့်သန်း၊
ရောင်ပြိုင်တုန်းသို့၊ ကျွန်းကျွန်းသခင်၊ ဆဒ္ဒန်ရှင်ကို၊ ထက်
ခွင်ဝလာ၊ ဝတိန်သာက၊ အခါနတ်ဆက်၊ ဆုကြီးမြက်၍၊
အောက်ထက်ဝှန်ဝေ၊ ကြားလွှံ့စေဟု၊ အောင်စေမင်္ဂလာ၊

ကြင်းသာလျက်၊ မဟာသင်္ကြန်၊ မြေနက်သန်ဝယ်၊ နတ်ဘန်
ဂင်္ဂါ၊ ရေသီတာနှင့်၊ ဗြဟ္မာ သွန်းလောင်း၊ အောင် ဆု
တောင်းသည်။ ။ ခါကောင်း စက်နာရီဘုရား။

၂။ နေနန်းစကြာ၊ မှောင်မျိုးကွာသို့၊ တေဇာတော်
မြတ်၊ လောင်းမန္တာတ်၏၊ ဘုန်းရဟတ်လည်၊ အပြည်ပြည်
တို့၊ မတည်ကြောက်ရှောင်၊ ရန်မျိုးအောင်၍၊ ကုန်းဘောင်
ဒေသ၊ နန်းဌာနဝယ်၊ သကျန္တယ်ရိုး၊ ခိပ်ဖြူမိုး၍၊ ဘေးဘိုး
ဇမ္ဗူ၊ အောင်ဘူမိရင်း၊ မြေခုံမြတ်ထက်၊ လူ နတ် သ ဘင်
ပွဲကြီးယင်လျက်၊ အောင်မင်္ဂလာ၊ ချိန်ဇေယျာကို၊ စကြာ
ဆင့်လောင်း၊ ရှည်မ ညောင်း သည်။ ။ တာ ပြောင်း
ရက်ရာသီဘုရား။

၃။ နွေဆန်းရက်သာ၊ တိမ်ပန်းဖြာလျက်၊ မြေလွှာ
ညိုရစ်၊ သင်တိုင်းသစ်နှင့်၊ ကြူးရင့်ကြွေးသီ၊ မိုးပွဲချီသော်၊
ခါမှီချယား၊ ပန်းစကားနှင့်၊ ရွှေသားရည်ထွတ်၊ ပင်လုံး
ညွှက်မျှ၊ အထွတ်ဥကင်၊ မှန်နန်းရည်လည်း၊ သဘင်ကောင်း
မြတ်၊ သောင်းလုံးနတ်နှင့်၊ ရည်မှတ်ဆုရော်၊ ညောင် ရေ
တော်ကာ၊ ပူဇော်သွန်းမြဲ၊ နန်းပွဲသတင်၊ လူတော်တင်ကာ၊
ဘုရင်မင်းမျိုး၊ လက်စုံမိုး၍၊ ရှိခိုးပတ္တနာ၊ များမြောင်စွာနှင့်၊
ဒီပါတသောင်း၊ ဦးညွတ် ပြောင်း သည်။ ။ ရာ ပေါင်း
ဆက်ပါပြီဘုရား။

ခက်ဆင်အဓိပ္ပါယ်များ။

ဝလာ = ဝလဟဏ(ပါဠိ) မိုး-မိုးတိမ်။ ဝါရိဝယ- ငါရီ
 ရေ။ ဝဟ - ဆောင်သည်။ ဝါ - ကို ဝပြု။
 နောက်ဗတလုံးကိုလပြု ဝလဟဏဖြစ်၏။

မြေနက်သန် = မွန်မြတ်သောကြက်သရေ မင်္ဂလာရှိသော
 မြေဟုဆိုလိုသည်။ နက်သန် (ပေါရာဏ)
 မွန်မြတ်သည်။ ကြက်သရေ မင်္ဂလာ ရှိသည်။

သကျ = သာကိယ (ပါဠိ) သာကီဝင်မင်းမျိုးကိုဆိုသည်။

ရဋ္ဌ = ရဋ္ဌ (ပါဠိ) တိုင်းနိုင်ငံ။

....ဝ....

၃၂။ နာခံတော်ပြောကြီး နူးလျှောက်သော
 အလောင်းမင်းတရားကြီး၏ - ဘုန်းတော်ဘွဲ့

ရတု။

၁။ ကုန်းဘောင်ဘူမိန်။ မြေမဟိန်တွင်၊ ရာဇိန္ဒာ
 ဘိအောင်သိဒ္ဓိနှင့်၊ ကျွန်းကြီးချက်ချာ။ တောင်လကျာ
 တွင်။ ကေရာတို့၊ ဦးညွတ်ကြို့လျက်။ နန်းမြို့ဌာန။ ပြည်သိမ်
 ကို။ တေဇလျှံဝေ။ ဘုန်းမိုးစေ့လျက်။ ပရမေနတ်တူ။ သိမ်း
 တော်မူက။ ဆူဆူကြငှန်း။ ရာတနန်းလည်း။ ရှိပန်းစုံမြောက်။

ခိုဝင် ရောက်၍၊ စက်အောက် မ ကွာ၊ ဆက်ပဏ္ဏာနှင့်၊
စကြာခြေဦးညွတ်လာဖူးသည်။ ။စိုးမှူးသပြေပိုင်ဘုရား။

၂။ နန်းဆောင်တူချိန်။ နေသူရိန်လျှင်၊ အသမ္ဘဝိန်
မျိုး။ ဘိုးတော်ဘိုးသို့။ စိုးမိုးစကြာ။ တိုက်များစွာကို။ သိဒ္ဓါ
တောင်ရေ။ ငြိမ်းစေ၍။ တိုင်းနေပြည်သူ။ ရှင်-လူရဟန်း။
မိုး ထိ ပန်း သို့။ နန်း နန်း သ ခင်။ ဘဝ ရှင်ဟု။ ရာဇဝင်
စောင်။ သိုက်တိုင်း ပြောင်လိမ့်။ ကုန်းဘောင် နေ နတ်။
ဘုန်းရောင်ပတ်သား။ မန္တာတ်နွယ်လာ။ သောင်းဒီပါကို။
အချာဦးကိုင်။ အခေါင်တိုက်လျက်။ တောပိုင်တောင်စိုး။
ရိုင်းအမျိုးတို့။ လက်မိုးစုံဖူး။ ပန်ဆင်ကြူးသည်။ မျိုးထူး
မသွေနိုင်ဘုရား။

၃။ ဘုန်းရောင်သူရိန်။ မြတ်ရာဇိန်လျှင်။ အသမ္ဘဝိန်
ရိုက်။ နန်းရိုး လိုက်ဖြင့်။ မကိုဋ် စိုးမှူး။ လောင်ပွင့်ဖူး
လျှင်။ ဘုန်းထူးသမ္ဘာ။ သပြေညာကို။ တေဇာရဟတ်၊
သောင်းလုံးပတ်၍။ လူနတ်ကြွေးကြော်။ ကောင်းချီး
ခေါ်လျက်။ ကျွန်းမော်လကျာ၊ မြေဒီပါဝယ်။ ဗြဟ္မာအောင်
ဆု။ ဇေယျာတုနှင့်။ ဇမ္ဗူ တန်ဆောင်။ မာန်မျိုးအောင်
၍။ ကုန်းဘောင်နန်းရိုး။ ဆက်စဉ် စိုးကား။ နတ်မျိုးချီး
မြှောက်။ ဘုန်းကျိုးထောက်၍။ ရောက်အံ့စကြာ။ ရတနာ
ရောင်မြူး။ မျက်မျိုးထူးသည်။ ဘိုးကြူး ကုဋေလှိုင်
ဘုရား။

ခက်ဆင် အဓိပ္ပာယ်များ။

ရာဇိန္ဒာဘိ = (ပါဠိ) ရာဇာ-လူနွ-အဘိ။ ရာဇာ-မင်း။

လူနွ-အစိုးရခြင်း။ အဘိ-အထူး။ မင်း များ
စွာကို အထူး အစိုးရသောမင်း။

သိဒ္ဓ္ဓ^၀ = (ပါဠိ) ပြီးစီးအောင်မြင်ခြင်း။

ကေရာ = ကေရာဇာ (ပါဠိ) ကေရာဇ်မင်း။ (ဖြေခဲပြီ)

အသမ္ဘိန္န = အသမ္ဘိန္ဒ (ပါဠိ) မပြုမကဲ့ ကောင်းစွာ တည်မြဲ
သော မင်းမျိုး။

တေဇာရဟတ်။ သောင်းလုံးပတ်၍ = အရှင် ဘုန်း
တန်ခိုးတော်သည် ယူဇနာတသောင်းရှိသော
ဗေဗုဒ္ဓိပ တကျွန်းလုံး ကို ရဟတ်စကြာ
သဘွယ် လှည့်ပတ်၍။

လက်ဝဲသုန္ဒရ-ရတုများပြီးပြီ။

ဦး ကျော် ရေး

၁။	အခါပေးကြေးမုံ	အဖိုး ၂°
၂။	မန္တန်စွယ်စုံကျမ်း	။ ၅°
၃။	ဗေဒင်စွယ်စုံကျမ်း	။ ၂°
၄။	ပညာစွယ်စုံကျမ်း	။ ၅°
၅။	ဗဟုသုတ ပုလဲကုံး	။ ၂°
၆။	စကားပြောဗေဒင်	။ ၂°
၇။	အိမ်သုံးဗေဒင်	။ ၂°
၈။	အလင်းဗေဒင်	။ ၂°
၉။	ကဝိအိတ်ဆောင်ကျမ်း	။ ၂°
၁၀။	လောကီပညာ ပဒေသာ	။ ၂°
၁၁။	ပဒေသာ ဆေးမီးတို	။ ၃°
၁၂။	သုံးဘာသာ	။ ၁°
၁၃။	အခြေခံအင်္ဂလိပ်စာ	။ ၁°
၁၄။	အင်္ဂလိပ်စကားပြော	။ ၁°
၁၅။	အင်္ဂလိပ်စာစုံ	။ ၁°-၅၀။
၁၆။	ခြောက်ဘာသာ	။ ၂°
၁၇။	ဗေဒင်အလင်းရောင်	။ ၂°-၅၀။

ဆု ထူး မဲနီ ခာ ပေ

အမှတ် ၅၊ စိ-ရုံ၊ ဗိုလ်ချုပ်ဈေး၊ ရန်ကုန်မြို့။

